

William MacDonald

I dovede ga k Isusu

Priručnik za osobnu evangelizaciju

EURO LIBER

William MacDonald

I dovede ga k Isusu

Priručnik za osobnu evangelizaciju

EURO LIBER

Izvornik:

Winning Souls the Bible Way

by William MacDonald

Copyright: William MacDonald

Originally Published by Walterick Publishers, P. O. Box 2216

Kansas City, Kansas 66110

Copyright za hrvatsko izdanje:

Euroliber d.o.o.,

Izdavač

Euroliber d.o.o.

Petrova 10, 21000 Split, 021/782-530

mail@euroliber.info

Tisak: Printera

Naklada 200 kom.

Sva prava pridržana. Nijedan se dio ove knjige ne smije umnožavati, reproducirati niti prenositi u bilo kakvu obliku (elektronički, mehanički itd.) bez prethodnoga pisanog dopuštenja hrvatskoga nakladnika.

Navodi biblijskih tekstova, ako nije drugačije navedeno, preuzeti su iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, prijevod dr. Ljudevita Rupčića, Silvija Grubišića i Filiberta Gassa, izdanje 1994.

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 870424

ISBN 978-953-6423-30-9

Urednik: Christoph Krumm

Prijevod: Anton Žagar

Lektura: Gordana Pavlović

Dizajn naslovnice: Ivan Marečić

Prijelom teksta: Christoph Krumm

Tiskano: 2014.

Sadržaj

1. Uvod	6
2. Osobna priprema za pridobivanje duša.....	13
3. Oružje osobe koja pridobiva duše	19
4. Služba Svetog Duha.....	26
5. Pouke iz Evanđelja i Djela apostolskih	33
6. Presvjedočenje grijeha	40
7. Pravo evanđelje.....	46
8. Vjera i ispovijedanje vjere	55
9. Osjećati se spašeno ili znati da smo spašeni	62
10. Ostali zbunjujući problemi	69
11. Rad s novim vjernicima	77
12. Učeništvo	84

Prva lekcija

Uvod

Jedna od najvećih povlastica kršćanina jest surađivati s Bogom u važnom zadatku pridobivanja duša za Gospodina Isusa Krista (Izreke 11,30). Malo je toga što čovjek može učiniti, a da ima tako dalekosežne posljedice. Osoba koja pridobiva duše¹ doista utječe na vječnost i primit će vječnu nagradu (Daniel 12,3).

Bog se toliko blisko poistovjećuje s osobama koje pridobivaju duše da im čak dozvoljava da govore kao da su one sposobne spasiti duše. Na primjer, u Rimljanima 11,14 Pavao govori o spašavanju nekih od pripadnika njegova naroda: “Ne bih li... spasio neke od njih.” I opet, u 1. Korinćanima 9,22 piše: “Svima bijah sve da pošto-poto *neke spasim*.” Svi dobro znamo da Pavao sam po sebi nikoga nije mogao spasiti. Ali Bog mu je milostivo dopustio ovako se izraziti zbog svoje bliske povezanosti s ljudima koji su instrumenti u širenju njegova djela.

Rad s pojedincima nije samo velika povlastica, već i ozbiljna odgovornost. Navodimo samo tri od brojnih novozavjetnih odlomaka koji naglašavaju odgovornost svakog kršćanina na tom području i Božji plan evangelizacije cijeloga svijeta kroz svjedočanstvo pojedinaca.

1 U izvornom tekstu koristi se izraz „personal worker“, što doslovno znači „osobni radnik“. Njime se želi naglasiti razlika između osobe koja naviješta evanđelje većim skupinama kroz propovijedi, te osobe koja naviješta evanđelje pojedincima ili manjim skupinama kroz razgovor. Izraz „osoba koja pridobiva duše“ u kontekstu ove knjige upotrebljava se u ovom drugom smislu. Op. prev.

Prvi od njih je Veliko poslanje u Mateju 28,19-20. Ovdje Gospodin zapovijeda učenicima sljedeće:

1. da pođu i čine učenicima sve narode,
2. da ih krste u ime Oca, Sina i Svetoga Duha te
3. da ih uče čuvati sve što im je zapovjedio.

Uzaludno možemo pokušavati argumentirati da je ova zapovijed upućena samo određenoj skupini ljudi ili da vrijedi samo u određenom razdoblju. Ona je trajna zapovijed uskrslog Gospodina svakome koga je otkupio svojom krvlju.

Drugi odlomak nalazi se u Efežanima 4,11-12 i također naučava važnu istinu o evangelizaciji putem svjedočanstva svih vjernika. Misao je ovih redaka sljedeća:

1. r. 11. On, uzašli Krist, dao je darove ljudima. Koji su to darovi? To su ljudi s božanskim kvalifikacijama za širenje kršćanske vjere. Neki od tih ljudi bili su apostoli, neki proroci, neki evanđelisti, a neki pastiri i učitelji.
2. r. 12. Zašto je Gospodin dao te nadarene ljude? Odgovor glasi: *da bi kroz njih opremio svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova.*

Ovdje iznesena misao vrlo je važna. Darovi nisu dani da bi sveti mogli sjesti, uživati u službi tih ljudi i stalno ovisiti o njima. Naprotiv, darovi su dani za obučavanje svih svetih za djelo služenja. (Naravno, to ne znači da se od svih vjernika očekuje da propovijedaju za propovjedaonicom, ali znači da Bog očekuje da se svi sveti bave naviještanjem Krista.)

To znači da su darovi na neki način potrošni. Njihova svrha jest opremiti svako dijete Božje za aktivnu kršćansku službu. Još jednom ponavljamo da to ne isključuje svjetovan posao, ali znači da Kristovi interesi dolaze na prvo mjesto i da bi naši poslovi trebali biti tek sredstvo koje nam omogućava da obavljamo zadatke aktivnog svjedočenja za Gospodina.

Zadnji odlomak nalazimo u 2. Timoteju 2,2. Pišući Timoteju, apostol Pavao govori: “I što si od mene po mnogim svjedocima čuo, to predaj vjernim ljudima koji će biti podobni i druge poučiti.” Ovaj redak važan je zato jer naučava plan koji trebamo slijediti u osobnoj evangelizaciji. Svatko od nas treba predavati istinu drugima i podučavati te druge da učine jednako, tako da se spoznaja o Kristu može širiti u sve širim krugovima, poput valova na vodi.

Neki su istakli da u ovome retku nalazimo četiri generacije kršćana (2. Timoteju 2,2). Kako brzo može obitelj narasti! Kada bismo krenuli od jednog čovjeka i kada bi se broj kršćana udvostručavao svake godine, nakon 31 godine na svijetu bismo imali 2 147 483 648 vjernika.

Ovaj zakon reprodukcije vidimo u prirodi svugdje oko nas. U pet godina jedno zrno pšenice ili riže umnožit će se i proizvesti tisuće kilograma žitarica. Zato nas ne iznenađuje što Biblija vrlo često koristi proces sjemena kao ilustraciju evangelizacijskih aktivnosti (Psalam 126,6; Propovjednik 11,6; Matej 13,1-23).

Sažeto, naučili smo da je rad s pojedincima:

1. veličanstvena povlastica koje utječe na vječnost.

2. ozbiljna odgovornost svakog kršćanina.
3. božanski način dosezanja najvećeg broja ljudi u najkraćem mogućem vremenu.

A sada se svatko od nas mora suočiti sa sljedećim pitanjem: što mislim poduzeti u tom smislu? Svakome tko se nećka odgovoriti, jednostavno preporučamo da pročita sljedeći odlomak koji je napisao ATEIST:

“Kad bih čvrsto vjerovao, kao što to milijuni tvrde da vjeruju, da poznavanje i življenje vjere u ovome životu utječu na sudbinu u drugom, religija bi meni značila sve. Odbacio bih sve svjetovne užitke kao trosku, zemaljske brige kao ludost i zemaljske misli i osjećaje kao taštinu. Religija bi bila moja prva misao pri buđenju i moja posljednja slika prije nego što bih utonuo u nespješnost sna. Radio bih samo za nju. Smatrao bih da je pridobivanje jedne duše za nebo vrijedno patnje cijelog života. Zemaljske posljedice nikada ne bi osujetile moje ruke niti zatvorile moja usta. Zemlja sa svojim radostima i bolima ni na trenutak ne bi ulazila u moje misli. Trudio bih se gledati samo na vječnost i na besmrtnu dušu oko sebe koje će uskoro završiti u vječnoj sreći ili u vječnoj pogibelji. Išao bih u svijet i propovijedao, bilo to zgodno ili nezgodno, a govorio bih sljedeće: ‘Ta što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?’”

(ateist)

“Zadnje što đavao želi da učiniš jest da konačno pridobiješ neku dušu za Krista. Ako ne vjeruješ u to, samo pokušaj to učiniti. Đavao će ti dozvoliti da ideš na molitvene sastanke, dozvolit će ti da razgovaraš o vjerskim temama i da ‘učiniš mnoga silna djela’ samo da ne bi uspio uvjeriti ljude da prihvate Krista kao Gospodina i da ga javno priznaju pred drugim ljudima.”

(Charles M. Alexander)

Test br. 1

UVOD

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Spasenje se pripisuje ljudskim sredstvima u:

- Jakovu 1,21,
- Luki 7,50,
- 1. Korinćanima 7,16,
- Jeremiji 17,14.

2. Prema Ivanu 1, dvojica koja su dovela druge k Isusu bili su:

- Andrija i Natanael,
- Andrija i Filip,
- Šimun i Filip,
- Šimun i Natanael.

3. U Efežanima 4,11-12 naučava se sljedeće:

- samo pastori trebaju se baviti radom s pojedincima,
- svjedočiti trebaju samo oni koji su nadareni,
- masovne evangelizacije koje vodi nekolicina propovjednika glavni su Božji plan,
- svrha je darova da opreme sve svete za djelo služenja.

4. Krist je postupao sukladno planu izloženom u 2. Timoteju 2,2 tako što je:

- obučio dvanaestoricu učenika i zatim ih odaslao služiti,
- nahranio pet tisuća ljudi,
- propovijedao velikom mnoštvu,
- govorio u prisposobama.

5. Veliko poslanje zadatak je:

- samo Isusovih učenika,
- povjeren samo prvoj crkvi,
- samo židovskog naroda,
- svih vjernika.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Osoba koja pridobiva duše nikada ne može reći gdje prestaje njezin utjecaj.
7. Sami možemo učiniti više nego što bismo to postigli obučavanjem drugih i njihovim odašiljanjem da dosegnu i ostale.
8. U Ivanu 4 vidimo kako se Gospodin bavi pojedincem.
9. Prema Djelima 8, Filip je krstio svog obraćenika i time poslušao Veliko poslanje.
10. U Mateju 4,19 Gospodin Isus usporedio je pridobivanje duša sa sjetvom.

Druga lekcija

Osobna priprema za pridobivanje duša

Zlatno pravilo za djelovanje osobe koja pridobiva duše možemo pronaći u riječima Spasitelja: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi” (Matej 4,19). Ovaj redak lako možemo pročitati površno i propustiti njegovo značenje. Primijetite da ne kaže: “Slijedite skup pravila i postat ćete ribarima ljudi.” Ne, upućuje nas da slijedimo Krista, jer ako to činimo, on će nas *UČINITI* osobama koje pridobivaju duše. Drugim riječima, ako živimo blizu Gospodina, ako hodamo u zajedništvu s njim, on će se pobrinuti da ulovimo ljude. Naša je odgovornost da ga slijedimo, a njegova da nas učini ribarima ljudi.

Vrlo slična misao iznesena je u Ivanu 15,4: “Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni.” Loza može donijeti plod samo ako ostane usko povezana s trsom iz kojeg crpi svu svoju snagu i hranu. Na sličan način, i mi možemo biti plodnosni za Boga ako dozvolimo životu Gospodina Isusa da se razlije u našem životu te kroz nas u živote drugih.

Nužno je naglasiti ovu istinu jer ona predstavlja jedini biblijski pristup, unatoč tome što nije popularna. Danas je svatko tko želi postati osoba koja pridobiva duše u napasti zanemariti osobni život i jednostavno se pouzdati u neku zgodnu formulu, komplet rutinskih pitanja, ljudsku rječitost, uspješnu osobu ili mudre

argumente. Sve ovo može biti jako privlačno i može naizgled dati određene rezultate, ali ostaje činjenica da ne postoji zamjena za posvećen život, za istinsku duhovnost. Odatle trebamo krenuti jer odatle kreće Bog.

Dakle, ako vjernik doista slijedi Krista ili prebiva u njemu, njegov život obilježavat će određene jasne karakteristike.

1. Prije svega, bit će *posvećen molitvi*. On zna što znači “molitvom pozvati duše u kraljevstvo” (Rimljanima 10,1). Svaki dan započet će predavanjem sebe na raspolaganje Gospodinu – predavanjem svog duha, svoje duše i svog tijela. Bit će mu svakodnevna navika tražiti od Gospodina prilike za svjedočenje. Tražit će vodstvo za ophođenje s onima kojima treba govoriti. Molit će da mu Gospodin dovede ljude i da ima prave riječi za njih.
2. Kao drugo, bit će *ponizan*. Umjesto da želi da ga drugi vide ili primijete, želja mu je da u njemu drugi vide Krista. Prekrasno svjedočanstvo ovakvog stava je Ivan Krstitelj. Kad su ga upitali tko je on, odgovorio je: “Ja sam glas koji viče u pustinji” (Ivan 1,23). Glas ne vidimo, već samo čujemo. Ivan nije želio biti viđen, već je želio da ljudi vide “Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta” (Ivan 1,29).
3. Sljedeće, bit će *ljubazan* ili dobrostiv (1. Korinćanima 13,4). Tražit će prilike za činjenje dobra drugima da bi ih lakše mogao doseći evanđeljem. Neuravnoteženo je pokazivati zanimanje za naše bližnje samo da bismo im govorili o Gospodinu. Umjesto toga, trebamo im služiti, tješiti ih u nji-

hovim bolima, nositi njihove terete i nesebično im pomagati. Tako će nas s mnogo više zanimanja htjeti poslušati o Gospodinu kojeg predstavljamo.

4. Živjet će *požrtvovno za širenje evanđelja*. Apostol Pavao govorio je o spremnosti da se troši i da bude istrošen (2. Korinćanima 12,15). I mi trebamo biti spremni odustati od sadašnjih potreba, a još više od komfora i luksuza da duše ne bi odlazile u propast zbog toga što ne poznaju Krista i da bismo se mogli nadati žetvi duša (Psalam 126,5-6).
5. Imat će *neograničenu vjeru u Gospodinovu sposobnost i volju da spasi grešnike*. Poput Pavla, znat će da je evanđelje “snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje – Židovu najprije, pa Grku” (Rimljanima 1,16). Poput Petra, zna da Bog ne želi da itko propadne (2. Petrova 3,9).
6. *I na kraju, težit će tome da u svim svojim djelima i riječima pokaže Krista*. Svijet danas treba uzore pobožnog življenja spojene s ispovijedanjem vjere pobožnih usana. Naša želja treba biti da se Krist uzveliča kroz nas (Filipljanima 1,20).

Ovime dolazimo do važnog pitanja. Zamislimo da kršćanin nije u zajedništvu s Gospodinom. Posrnulo je u vjeri i srce mu se ohladilo. Treba li nespasenima govoriti da je vjernik ili je bolje da o tome ne govori? Može li takva osoba svojim pokušajima svjedočenja za Krista učiniti više štete, nego koristi?

Naš je prijedlog da u svrhu izbjegavanja i najmanje mogućnosti sramoćenja imena Kristovog (Rimljanima 2,24) trebamo paziti da iz dana u dan, iz sata u sat, iz

trenutka u trenutak njegujemo zajedništvo sa Spasiteljem.

Naravno, nijedan kršćanin nikada ne bi smio koristiti svoje loše duhovno stanje kao izgovor za izbjegavanje svjedočenja. Njegova je dužnost, od koje ne može pobjeći, ispovjediti i napustiti grijeh te se tako vratiti Gospodinu i načinu života koji je Gospodinu koristan.

Zaključujemo time što ćemo jednostavno ponoviti da je najveća tajna pridobivanja duša za Gospodina Isusa predanost njemu i život u njemu. Na taj način on može djelovati kroz nas. Jedno je moliti: “Gospodine, pomogni mi pridobivati duše za tebe”, a nešto sasvim drugo moliti: “Gospodine, živi svoj život kroz mene i na taj način pridobivaj duše za sebe.”

Test br. 2

Osobna priprema za pridobivanje duša

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Kod pridobivanja duša najvažnija je:

- taktičnost,
- uzoran, kristolik život,
- neoborivi argumenti,
- predanost.

2. Glavna tema odlomka Ivan 15,1-16 jest:

- spasenje grešnika,
- Sveti Duh,
- poniznost,
- donošenje ploda.

3. Ivan Krstitelj rekao je za sebe da je:

- prorok,
- evangelizator,
- glas,
- propovjednik.

4. Prema Psalmu 126, sjetvu obično prati:

- radost,
- molitva,
- plač,
- vjera.

5. Tekst u Rimljanima 2,24 poučava nas da:

- nesvet život potiče druge da hule Boga,
- svakodnevno trebamo moliti za duše,
- nespašeni ne vide naše pogreške,
- čak i posrnuli kršćani trebaju svjedočiti.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Osoba koja pridobiva duše treba brinuti samo za svjedočenje za Krista svojim životom.
7. Znamo da Bog može spasiti i najgore grešnike, ali ne znamo želi li on to učiniti.
8. Osoba može slijediti Krista, ali ne mora postati ribarom ljudi.
9. Trebamo dozvoliti Gospodinu Isusu da živi svoj život u nama.
10. Osobni radnik treba biti spreman trpjeti nestašicu u nadi da će postići obilatu žetvu.

Treća lekcija

Oružje osobe koja pridobiva duše

Gotovo je nemoguće prenglasiti važnost Biblije u veličanstvenoj službi pridobivanja duša. Ona je osobi koja pridobiva duše ono što je mač ratniku (Efežanima 6,17) i što je sjeme sijaču (Luka 8,11).

Ukratko rečeno, Biblija je instrument koji Bog koristi za obraćanje grešnika. “Ta nanovo ste rođeni, ne iz sjemena raspadljiva nego neraspadljiva; riječju Boga koji živi i ostaje” (1. Petrova 1,23). Također pročitajte Efežanima 5,25-26.

Za razliku od svih ostalih knjiga na svijetu, “živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca” (Hebrejima 4,12). Ona može učiniti ono što ljudske riječi nikada neće moći učiniti.

Na koji način Bog koristi svoju Riječ za spašavanje grešnika? Grešnik najprije čuje kako se propovijeda Božja riječ, čita je ili dolazi u kontakt s njom na neki drugi način. Božji Sveti Duh koristi Riječ na sljedeće načine:

1. Uvjerava nespasenu osobu da je ona doista nadahnuta, nepogrešiva Božja objava.
2. Uvjerava ga u činjenicu da je grešnik i da zaslužuje vječnu kaznu.

3. Pokazuje mu da je Krist Spasitelj koji mu je potreban. (U sedmoj lekciji vidjet ćemo zašto je tome tako.)
4. Vodi ga do ispovijedanja grijeha, napuštanja svake druge nade i pouzdanja izravno u Gospodina Isusa. U Rimljanima 10,17 tako čitamo: “Vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom.” Čovjek prihvaća vjeru nakon što mu Sveti Duh Bibliju učini stvarnom.

Nije potrebno govoriti da čovjek koji pridobiva duše mora na ispravan način cijeniti vrijednost Božje riječi da bi se inteligentno mogao ophoditi s dušama. Predlažemo sljedeće:

1. Kao prvo, mora razumjeti da ona nije samo njegovo najbolje oružje, već zapravo jedino oružje. Ponekad će biti u napasti koristiti filozofiju, razum i logiku za borbu protiv prigovora koje iznosi sugovornik. Time bi zapravo odbacio svoj mač i izložio se napadima neprijatelja. Svjetovni ljudi često su potkovaniji u znanstvenim argumentima od kršćana (Luka 16,8). Osoba koja pridobiva duše mora shvatiti da je “jedan redak Pisma vredniji od tisuću argumenata”.

Povezano s ovim, korisno je sjetiti se da je ljudima u vrijeme Staroga zavjeta bilo zabranjeno u vinograd sijati druge vrste sjemena (Ponovljeni zakon 22,9). Iz toga učimo da u svom ophođenju s nespasšenima trebamo koristiti samo čisto, neprerađeno sjeme Božje riječi i da ga nikada ne smijemo miješati sa znanstvenim i filozofskim argumentima. Uzaludno je zaobilaziti evanđelje i o dubokim duhovnim istinama razgovarati s nespasšenima koji ih

ne mogu razumjeti (1. Korinćanima 2,14). Umjesto da raspravljamo o tim dubokim istinama, kao što su predodređenje, Trojstvo i sl., grešniku trebamo pokazati njegovu potrebu za spasenjem. Nespašene osobe duhovno su slijepe (2. Korinćanima 4,4) i ne mogu vidjeti vrijednost dubokih Božjih stvari. Njihova je prva potreba duhovni vid koji dolazi prihvaćanjem Krista vjerom.

2. Kao drugo, osoba koja pridobiva duše treba naučiti kako intenzivno koristiti Božju riječ. Mudri kralj Salomon napisao je: “Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek’ ti ruka ne počiva. Jer ne znaš da li će biti bolje ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro” (Propovjednik 11,6). Također pročitajte Izaija 32,20.

Ne smije dopustiti da ga nepovoljne okolnosti spustavaju. “Tko pazi na vjetar, ne sije” (Propovjednik 11,4). Niti treba prestati citirati Riječ kad mu prigovaraju: “Ne vjerujem da je Biblija Božja riječ.” Što bi vojnik učinio kad bi mu neprijatelj rekao: “Ne vjerujem da je tvoj mač od pravog čelika.” Jednostavno bi ga još jednom ubo i dokazao da je pravi. Podsjetite osobu koja progovara da njezina nevjera ne mijenja istinitost Biblije. A zatim nastavite koristiti Riječ pod vodstvom Duha.

3. Sljedeće, treba naučiti koristiti Riječ mudro, u ovisnosti o Svetom Duhu. Neki redak koji je Bog upotrijebio u jednoj situaciji, može biti krajnje nepripravan u drugoj. Duh Božji treba imati mogućnost koristiti nas da citira upravo onaj dio Biblije koji sam želi upotrijebiti.

Ovo nas snažno podsjeća na vrijednost učenja biblijskih redaka napamet. Duh nam može “dozvati u pamet” (Ivan 14,26) samo ono što smo već naučili. Kako mogu očekivati da će me Gospodin upotrijebiti ako nisam u svoje srce pohranio njegovu Riječ? S druge strane, kako je prekrasno biti sposoban u pravome trenutku izgovoriti upravo onaj redak koji će nekome donijeti život, mir i trajnu radost.

4. Također trebamo naučiti koristiti Riječ u potpunom pouzdanju da će je Bog blagosloviti. Velika je utjeha u kršćanskom radu znati da Božja riječ koja je upotrijebljena u sili Duha Svetog nikada neće biti besplodna u srcima i životima.

Bog je obećao da će poštovati svoju Riječ. “Kao što daždi i sniježi s neba bez prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo, tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslao” (Izaija 55,10-11). S obzirom da je njegova Riječ neodoljiva, nepobjediva i uspješna poput kiše ili snijega, uvijek je koristimo puni pouzdanja, sjećajući se uvijek da takvo obećanje nije dano našim riječima.

Iz svega rečenog treba biti očito da, s obzirom da je Riječ tako nužna, ona treba stalno biti uz nas. Kršćanski vojnik nikada ne bi smio biti bez Mača. Džepno izdanje Novoga zavjeta ne zauzima mnogo prostora niti je teško za nošenje, a ipak može se pokazati važnim kad se za to pojavi prilika.

I na kraju, neizostavno treba imati zalihu dobrih lektura s evanđeljem. Često ih možemo ostaviti nekome u

situaciji kada razgovor nije moguć. Nepochjenjiv je doprinos letaka u spašavanju onih koji su danas kršćani. Ne propustimo blagoslove koji proizlaze iz ove korisne službe.

Test br. 3

Oružje osobe koja pridobiva duše

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Izaija 55,10-11 naučava da je Riječ:

živa i snažna,

- nadahnutu,
- vječna,
- određena za uspjeh.

2. Oslanjanje samo na Bibliju u pridobivanju duša umjesto na Bibliju u kombinaciji sa znanošću, filozofijom ili logikom predlaže se u:

- Izaiji 32,20,
- Efežanima 5,25-26,
- Ponovljenom zakonu 22,9,
- 1. Petrovoj 1,23.

3. Petar je opisao Pismo kao:

- vodu,
- neraspadljivo sjeme,
- čekić,
- mač.

4. “Paziti na vjetar” u Propovjedniku 11,4 znači:

- odgađati djelovanje zbog nepovoljnih okolnosti,
- sijati samo dok je vjetrovito,
- diviti se oblacima,
- prognozirati lijepo vrijeme.

5. Obilnost žetve prorečena je u:

- Efežanima 6,17,
- 2. Korinćanima 9,6,
- Rimljanima 10,17,
- Psalmu 126,5.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Ako učimo biblijske retke napamet, Sveti Duh lakše će nas koristiti za pridobivanje duša.
7. Prema Rimljanima 10,17, svatko je rođen s vjerom u Krista.
8. Nespašena osoba često može pobijediti kršćanina ako se on utekne ljudskom načinu razmišljanja.
9. Uzalud je citirati Bibliju osobi koja ne vjeruje.
10. Božja riječ uvijek postiže ono što je Bog naumio.

ČETVRTA LEKCIJA

Služba Svetog Duha

Da bismo se na inteligentan način mogli baviti dušama, moramo biti svjesni uloge Svetog Duha u spase-nju. Ta svjesnost očuvat će nas od dvije opasnosti: od poticanja na lažno ispovijedanje vjere i od hvalisanja vlastitim postignućima.

Pismo na više mjesta naučava da je nanovorođenje čudesno i nadnaravno djelo Božje (Ivan 1,13; 1. Ko-rinćanima 3,6) te da ga vrši treća osoba Trojstva: Sveti Duh (Ivan 3,5).

Božji je Duh suveren, što znači da čini ono što želi i da nikome ne treba polagati račune za išta učinjeno (Job 33,13). Kad je Gospodin Isus razgovarao s Ni-kodemom, podsjetio ga je da “vjetar puše gdje hoće” (Ivan 3,8), čime je naglasio suverenu i nepredvidivu narav djelovanja Svetog Duha.

To je razlog zašto, iz božanske perspektive, često vidimo da je spašena samo jedna osoba, a ostatak obitelji nije. To objašnjava zašto je osoba poput Savla iz Tarza spašena u trenutku kada je to najmanje očekivala (Djela 9,1-31). To objašnjava zašto redak iz Pisma koji je možda besmislen jednoj osobi, nekoj drugoj može biti upravo ona riječ koja je dovodi do spasenja. To objašnjava zašto osoba koja pridobiva duše nikada ne može reći unaprijed koja duša će se spasiti, a koja neće.

Suverenost Svetog Duha ne znači da čovjek nema svoju ulogu u svom obraćenju. Biblija podjednako jasno naučava čovjekovu odgovornost da povjeruje u

Krista (Djela 16,31). Bog daje *bona fide* ponudu da će spasiti svaku osobu koja vjerom prihvati njegova Sina (Ivan 1,12).

Čak i ako u svom umu ne možemo pomiriti Božju suverenost i čovjekovu slobodnu volju, trebamo oba ta nauka zadržati u savršenoj ravnoteži jer Biblija sigurno naučava oba.

Nemoguće je točno opisati na koji način Sveti Duh uzrokuje nanovorođenje. “Čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha” (Ivan 3,8). Međutim, općenito možemo reći da u životu osobe najprije budi osjećaj stvarne potrebe. (Zbog važnosti teme presvjedočenja u grešnost i očitog zanemarivanja iste danas, ovoj temi bit će posvećena posebna lekcija.) Nakon toga dovodi osobu do shvaćanja krajnje uzaludnosti vlastitih pokušaja. Na kraju joj objavljuje Gospodina Isusa Krista kao onoga koji može zadovoljiti potrebe te osobe.

Kršćanin koji svjedoči mora uvijek imati na umu da ne smije preoteti Svetom Duhu njegov dio posla. Zadatak osobe koja pridobiva duše jest sijati sjeme i zalijevati ga molitvom. Zadatak je Duha proizvesti presvjedočenje i obraćenje.

U svojoj revnosti služenja Gospodinu i želji da pomogne svojim bližnjima, kršćanin je često u napasti izvući ispovijedanje vjere iz potencijalnih vjernika.

Takav pokušaj možemo ilustrirati sljedećim dijalogom:

Pitanje: Vjeruješ li da je Biblija Božja riječ?

Odgovor: Da!

Pitanje: Znaš li da si grešnik?

Odgovor: Da, svi ljudi su grešnici.

Pitanje: Vjeruješ li da je Krist umro za grešnike?

Odgovor: Da, vjerujem.

Zaključak: To znači da si spašen. Biblija kaže da su spašeni svi oni koji vjeruju.

Ali je li ta osoba stvarno spašena? Je li Sveti Duh stvarno djelovao u njezinom životu? Ili je riječ tek o intelektualnom slaganju s određenim činjenicama? Ne radi li se možda samo o lažnoj ispovijedi vjere?

U lažnoj ispovijedi vjere nalazimo tri opasnosti:

1. Osoba može umišljeno smatrati da je spašena, a zapravo je u opasnosti od vječne kazne.
2. Osoba može postati dijelom zajedništva crkve i uzrokovati nepotrebne probleme Božjem narodu.
3. Nespašeni znanci te osobe očekivat će od nje više standarde ponašanja od onih koje osoba može postići. Zbog toga se kroz ponašanje osobe koja lažno ispovijeda vjeru može nanijeti velika sramota imenu Kristovom.

Zato osoba koja pridobiva duše treba izbjegavati stavljanje osobe pod pritisak ispovijedanja vjere. Veliki osvajač duša, D. L. Moody, napisao je: “Nikada nemojte reći čovjeku da je obraćen. Nikada mu nemojte reći da je spašen. Neka mu to objavi Sveti Duh.” To je posebno važno u radu s djecom jer su njihovi umovi podložni emotivnim pozivima i snažnim poticajima. U Novome zavjetu ne nalazimo nijedan primjer dugotrajnih pokušaja da se od neke osobe iznudi ispovijed

vjere. Naprotiv, nalazimo primjere kako kršćani vjerno i uz molitvu iznose Riječ i zatim dopuštaju Duhu da obnovi dušu.

Bojimo se da mnoge suvremene metode evangelizacije nažalost proizlaze iz strastvene želje za što većim brojem obraćenika. Ovo je vrlo prizemna motivacija. Osoba koja pridobiva duše ne smije zaboraviti sljedeće:

1. Kada su se učenici vratili Gospodinu, hvaleći se da su im se čak i demoni pokoravali, Gospodin im je odgovorio: “Ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima” (Luka 10,20).
2. Nama je nemoguće procijeniti rezultate naše službe. Kakva je korist od tvrdnje da se pred nama obratilo na desetke ljudi ako nijedan od njih nije stvarno spašen? Kao što je netko rekao: “Nebo će biti najbolje i najsigurnije mjesto za ocjenu rezultata našeg rada.”
3. Jako malen broj ljudi spašen je kroz djelovanje samo jednog kršćanskog radnika. Češće je riječ o lancu spasenja s mnoštvom karika. Jedna osoba sije, druga žanje. Ponekad žanjemo ono na čemu nismo radili (Ivan 4,37-38).
4. I na kraju, broj duša spašenih našim radom nije jedina mjera naše vjernosti. “Ovima miris iz smrti za smrt, onima miris iz života za život” (2. Korinćanima 2,16). Drugim riječima, neki će čuti evanđelje iz naših usta i biti spašeni. Drugi će čuti poruku, odbaciti je i propasti. Gospodin bez sumnje ocje-

njuje naš uspjeh prema drugome kao i prema prvome (iako nam je prvo draže).

U zaključku tvrdimo da osoba koja pridobiva duše mora imati na umu da samo Božji Sveti Duh može uzrokovati nanovorođenje i da ne smijemo pokušavati preuzeti njegov posao iznuđivanjem odluke u svrhu hvalisanja vlastitim postignućima. Kad shvatimo ključnu ulogu Duha u spasenju, ne bismo trebali postati manje revni, već radije željeti što više ovisiti o njemu i podlagati se njegovom vodstvu.

Test br. 4

Služba Svetog Duha

1. U Ivanu 3 Sveti Duh uspoređuje se s:

- mjedenom zmijom,
- uljem,
- vatrom,
- vjetrom.

2. Činjenica da je Sveti Duh suveren znači da:

- čovjekova volja nije uključena u njegovo spašenje,
- čovjek nema pravu odgovornost,
- je sveznajuć i svemoguć,
- djeluje prema vlastitom nahođenju.

3. U Luki 10 Gospodin je zabranio učenicima:

- radovati se uspjehu,
- radovati se činjenici da su im imena zapisana na nebesima,
- radovati se s onima koji se raduju,
- radovati se u bilo kojim okolnostima.

4. Ozbiljna osoba koja pridobiva duše treba se truditi:

- proizvesti presvjedočenje u grešnost,
- iznuditi slaganje s činjenicama evanđelja,

- vjerno i snažno izložiti evanđelje,
- iznuditi ispovijed vjere od svakoga koga susretne.

5. Lažna ispovijed vjere štetna je:

- samo toj osobi,
- samo crkvi,
- samo nespašenima,
- svima navedenima.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Intelektualno slaganje s činjenicama evanđelja ne spašava.
7. Broj spašenih duša božanska je mjera uspjeha.
8. Nauk Ivana 1,13 sličan je nauku 1. Korinćanima 3,6.
9. Savao se nadao da će postati kršćaninom na svom putu za Damask.
10. Bog uračunava zaslugu za sjetvu osobi koja žanje.

PETA LEKCIJA

Pouke iz Evanđelja i Djela apostolskih

Nijedno razmatranje osobne evangelizacije nije potpuno bez promatranja velikog osvajača duša na djelu. Posvećivanjem događajima iz Evanđeljâ, možemo krenuti za Spasiteljem na njegovoj misiji milosrđa i od njega naučiti mnoge dragocjene lekcije o bavljenju dušama.

Djela apostolska također nude korisne upute za pribivanje duša jer u njima vidimo na koji način uskrsli Gospodin djeluje kroz svoje apostole u sili Svetoga Duha. Nije potrebno naglašavati da se u ovoj lekciji može istaknuti tek nekoliko stvari koje treba uočiti. Nadamo se da će one pokrenuti um učenika da se sam potruđi otkriti dodatne istine.

Najprije proučimo poruku koju je Gospodin Isus Krist donio muškarcima i ženama. Predložimo sljedećih pet točaka:

1. On je naglašavao činjenicu postojanja grijeha (Ivan 4,16-18). Dotakao je savjest žene na zdencu u Siharhu izravnom tvrdnjom: “[Muž] koga sada imaš nije ti muž.”
2. Naglašavao je beznadno stanje grešnika (Ivan 3,6). “Što je od tijela rođeno, tijelo je.” S obzirom da oni “koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti” (Rimljanima 8,8), čovjek bez pomoći izvana, osuđen je na propast.

3. Naglašavao je nužnost nanovorođenja. U Ivanu 3 Spasitelj dvaput napominje da se u kraljevstvo Božje može ući samo nanovorođenjem.

S obzirom da 5. redak mnogima predstavlja problem, kratko ćemo ga prodiskutirati.

Voda u ovom retku može se odnositi na (a) Božju riječ ili (b) Božjeg Duha. Oba tumačenja u skladu su s ostatkom Pisma.

- a) Nanovorođenje se povezuje s Riječju na drugim mjestima, npr. u 1. Petrovoj 1,23 i Efežanima 5,25-26.
- b) Na drugim mjestima u Ivanovom evanđelju voda se povezuje sa Svetim Duhom (Ivan 7,38-39). Jednako je točno čitati Ivan 3,5 kao: "Ako se tko ne rodi iz vode, to jest Duha." Ovakav prijevod u duhu je izvornog jezika Novoga zavjeta.

Voda u ovom retku ne može biti doslovna voda, a da redak i dalje ostane dosljedan ostatku Novoga zavjeta.

4. Naglašava nedostatnost ljudskog razuma (Ivan 3,12). Istine evanđelja mogu se prihvatiti samo vjerom. One nisu protivne ljudskom razumu, već ga daleko nadilaze.
5. Razotkrio je na koji se način prima nanovorođenje (Ivan 3,15-16). Gospodin Isus nije Nikodemu opisivao proces kojim Duh proizvodi nanovorođenje, već mu je rekao na koji način i on može doživjeti to slavno rođenje – jednostavnom vjerom u Sina

Božjeg. Sebe je uvijek predstavljao kao predmet vjere grešnika.

Dok proučavamo metode Dobroga pastira, otkrivamo dodatne, praktične savjete za one koji ga slijede u potrazi za izgubljenim ovcama. Možemo navesti sljedećih pet primjera:

1. Uvijek je bio ljubazan i pristojan. Nije slamao stučenu trsku (tj. izmučenu dušu) niti je gasio stijenj koji tinja (osobu s iskrom vjere) (Matej 12,20). Istina je da nije ugađao besposlenoj radoznalosti niti je uvijek odgovarao na prigovore licemjera, ali uvijek je bio dostupan svakome tko je bio u stvarnoj potrebi.
2. Spuštao se među ljude nižeg društvenog položaja (Rimljanima 12,16). Nije dozvoljavao da ga nacionalne ili društvene prepreke drže podalje od duša u potrebi. Npr. žena u Ivanu 4 bila je istovremeno Samarijanka i izopćenik društva. Iako je služio bogatima i siromašnima, otkrivamo da su mu posebno bili dragi oni siromašni. Osoba koja pridobiva duše treba duboko promisliti o ovoj činjenici i uvijek imati na umu sljedeće:
 - a) evanđelje se naviještalo siromašnima (Matej 11,5),
 - b) Bog je odabrao da siromasi ovoga svijeta budu bogati u vjeri (Jakov 2,5),
 - c) nisu pozvani mnogi mudri, moćni ili plemeniiti, već mnogi ljudi, slabi, ponizni i prezreni (1. Korinćanima 1,26-29).

3. Nikada nije sugerirao ljudima da Bog treba njihove talente, njihovu osobnost ili njihovu imovinu. Vrhunska je ludost kad kršćani pokušavaju pridobiti grešnike zbog onoga što bi njihov prestiž ili moć mogli značiti velikome Bogu ili crkvi.
4. Koristio je jednostavne, svakodnevne predmete za ilustriranje duhovnih istina. “Govorio je o travi, vjetru i kiši, o smokvi i lijepom vremenu. Bio mu je užitak spajati nebo i zemlju.”

Na sličan način trebamo naučiti vidjeti slike evanđelja u stvorenome svemiru oko nas i koristiti ih kao ilustracije za objašnjavanje radosne vijesti drugima.

5. Čuvao je razgovore od skretanja s teme. I Nikodem i žena kraj zdenca željeli su promijeniti temu, ali on ih je vratio na pitanje njihova vječnog blagostanja.

Učenik će, bez sumnje, moći dodati mnoge druge točke ovom popisu, što će mu sigurno biti na korist. Što više proučava blaženog Gospodina Isusa, postajat će mu sve sličniji (2. Korinćanima 3,18).

Kao što smo rekli, treba se posvetiti i Djelima apostolskim i vidjeti kako su apostoli svjedočili za Gospodina Isusa. Tamo su, okruženi neprijateljstvom, s velikom hrabrošću govorili o Spasitelju. Uz njihovu poruku opažamo dvije stvari:

1. Naglašavali su uskrsnuće i uzašašće Gospodina (Djela 2,24.32; 3,15.26; 4,10; 5,30-31; 10,40; 13,30.33.34; 17,31). Shvaćali su da nema spasenja u mrtvome Kristu. Ali znali su da je živ jer su ga vidjeli nakon njegova uskrsnuća. I mi znamo da je

živ jer nam Biblija to govori i jer “on živi u našim srcima”.

2. Naglašavali su da je Krist Gospodin (Djela 2,36; 10,36) te pozivali svakoga da mu se pokloni kao legitimnom i vrhovnom vladaru njihovih života. (Značajno je opaziti da se u Pismu koristi redosljed “Gospodin i Spasitelj” (2. Petrova 1,11; 2,20; 3,2), dok mi obično govorimo “Spasitelj i Gospodin”.)

Dobro ćemo učiniti ako slijedimo prve apostole u naviještanju poruke da je Krist živa Osoba, istovremeno Bog i čovjek, sada na nebu, i da će prije ili kasnije svatko morati prignuti koljeno pred njim kao Gospodinom.

Test br. 5

Pouke iz Evandjelja i Djela apostolskih

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Najveći broj Kristovih obraćenika dolazio je iz krugova:

- bogatih,
- mudrih,
- siromašnih,
- plemenitih.

2. Da Bog ništa ne treba od grešnika dokazuje se u:

- Psalmu 50,12,
- Jeremiji 10,23,
- Psalmu 8,4,
- Psalmu 23,1.

3. Krist je ilustrirao nanovorođenje poistovjećujući sebe s:

- dobrim pastirom,
- vratima,
- putem, istinom i životom,
- zmijom u pustinji.

4. Nesposobnost čovjeka da razumije Božje istine naučava se u:

- Izaiji 55,8-9,
- Rimljanima 12,16,
- Mateju 11,5,
- Ivanu 16,29.

5. Žena iz Sihara pokušala je promijeniti temu u:

- Ivanu 4,15,
- Ivanu 4,20,
- Ivanu 4,29,
- Ivanu 4,11.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Voda u Ivanu 3,5 može se odnositi na Bibliju ili Svetog Duha.
7. U Djelima apostolskim učenici su ograničavali svoju poruku samo na Gospodinovu smrt.
8. Biblijski je redoslijed prihvatiti Krista kao Spasitelja i zatim ga okruniti kao Gospodina.
9. Gospodin Isus ograničio je svoju službu na svoju naciju i svoje društvene krugove.
10. Matej 19,14 primjer je ljubaznosti Spasitelja.

ŠESTA LEKCIJA

Presvjedočenje grijeha

Prije nego što se osoba spasi, mora znati da je izgubljena. Ovo je jedno od temeljnih načela evanđelja. Gospodin Isus naučavao je to uvijek iznova: “Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. Nisam došao zvati pravedne, nego grešnike na obraćenje” (Luka 5,31-32). “Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti *izgubljeno*” (Luka 19,10). Biblija jasno naglašava da je svatko grešnik, da su svi izgubljeni, da je svatko od nas bolestan (Rimljanima 3,23). Ali ne shvaća svatko svoje grešno stanje niti je voljan priznati svoju grešnost.

Prepušten sam sebi, čovjek zapravo nikada ne bi osjetio svoje beznadno stanje, potpuno odbacio svoj grijeh ili ga skrušeno ispovjedio. Samo Božji Sveti Duh može toliko salijetati čovjeka o njegovoj duhovnoj nečistoći da ovaj potrči k Spasitelju po oprostjenje.

Sveti Duh na dva načina uvjerava ljude u grešnost:

1. Kao prvo, sama njegova prisutnost na svijetu uvjerava svijet u grešnost (Ivan 16,7-11). Zapravo bi Gospodin Isus osobno trebao biti na svijetu i vladati kao Gospodar svega. Ali on je bio izbačen i odbačen. Dok nije ovdje, poslao je Duha na svijet. Činjenica da je Duh ovdje uvjerava svijet u:
 - a) grijeh – jer nisu vjerovali u Spasitelja, već su vikali “Raspni ga.”
 - b) pravednost – jer se Krist vratio na nebo i time dokazao da je bio u pravu, a svijet u krivu.

- a) nadolazeći sud – jer je Sotona, knez ovoga svijeta, već suđen i osuđen. Ako je vođa osuđen, osuđeni su i njegovi sljedbenici.
2. Drugo, Sveti Duh djeluje u srcima pojedinaca, budeći u njima svijest o vlastitoj duhovnoj golotinji, siromaštvu i opasnosti. U nekim slučajevima riječ je o vrlo dugotrajnoj mucu duše. U drugim slučajevima iskustvo je kraće i možda ne uključuje toliko izraženo duhovno previranje. Ali bez obzira na dubinu ili opseg, *mora* postojati djelo uvjeravanja Božjeg Svetog Duha prije nego što dušu možemo doista dovesti k Spasitelju.

Biblija je puna primjera ljudi koju su bili potpuno uvjereni u svoju krajnju nedostojnost pred svetim Bogom.

1. David je dokazao presvjedočenje kratkom tvrdnjom: “Sagriješio sam protiv Jahve” (2. Samuel 12,13). Vidi također Psalam 51.
2. Nakon dugog razdoblja kušnje, Job se predao Gospodinu sljedećim riječima: “Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe. Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i pepelu” (Job 42,5-6).
3. Kad je Izaija doživio viđenje Gospodina, povikao je: “Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi vidješe Kralja, Jahvu nad Vojskama” (Izaija 6,5).
4. Šimun Petar vidio je Gospodina, pao na koljena pred njim i rekao: “Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine” (Luka 5,8).

5. Izgubljeni sin u Luki 15,17-19 pokazuje rezultate djelovanja Duha u svome životu ovim riječima: “Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: ‘Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.’”
6. Carinik je bio potpuno svjestan svog stanja pred Bogom (Luka 18,13). “Stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: ‘Bože, milostiv budi meni grešniku!’”
7. Sveti Duh djelovao je u srcima ljudi na Pedesetnicu. Nakon što im je Petar propovijedao, “duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: ‘Što nam je činiti, braćo?’” (Djela 2,37). S ljudske strane nije bilo pritisaka – Sveti Duh obavio je posao.
8. Jasno vidimo da je apostol Pavao bio presvjedočen u svoju grešnost prije svog obraćenja jer mu je Gospodin rekao: “Teško ti se protiv ostana praćakati” (Djela 9,5). Ostan je šiljat alat koji je služio za tjeranje životinja. Ovdje ukazuje na činjenicu da je Sveti Duh već neko vrijeme Pavla mučio njegovim grijesima.
9. I na kraju, još je jedan primjer tamničar u Filipima. “Onaj nato zaiska svjetlo, uleti i dršćući baci se pred Pavla i Silu; izvede ih i upita: ‘Gospodo, što mi je činiti da se spasim?’” (Djela 16,29-30).

Još jednom ponavljamo da svaka osoba mora biti prosvijetljena o svom izgubljenom stanju prije nego što osjeti potrebu za Spasiteljem. Mudra osoba koja pridobiva duše imat će ovo na umu i tražit će doka-

ze istinskog presvjedočenja. Ne želimo reći da se taj proces uvijek može prepoznati. Ponekad se očituje kao izravno protivljenje evanđelju, ponekad izgleda kao duševna ili tjelesna bolest, ponekad kao gorki plač, a ponekad je potpuno sakriven.

Ali kršćanski radnik može reći je li osoba temeljito presvjedočena na temelju sljedećih sigurnih znakova:

1. Više sebi ne pripisuje bilo kakvu dobrotu ili zaslugu.
2. Potpuno se odriče svog grijeha.
3. Ne nalazi nadu u sakramentima, ritualima, organizacijama ili ljudima.
4. Intenzivno čezne za Božjim spasenjem (Job 23,3).

Nemoguće je dovesti osobu Gospodinu Isusu sve dok je Božji Duh ne dovede u ovo stanje. Brzati pred Gospodinom i uvjeravati osobu da se složi s nizom tvrdnji koje čine nauk, bez obzira koliko istinite one bile, ne samo da je beskorisno, već je sigurno i opasno, pa čak i grešno.

Na ovom važnom području mudar pristup učenika treba biti: “Neka postojanost bude na djelu savršena” (Jakov 1,4). Jer “ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Jahve grad ne čuva, uzalud stražar bdi” (Psalam 127,1). Neka se svatko tko pridobiva duše uvjeri da je Sveti Duh uvjerio osobu u grešnost. Neka čeka dok Duh dokraja ne završi svoj posao. (Ako kršćanski radnik doista vjeruje Gospodinu, neće žuriti; Izaija 28,16.) Tada neka mu predstavi Gospodina Isusa kao upravo onog koji može toj duši zadovoljiti najdužnju potrebu.

Test br. 6

Presvjedočenje grijeha

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. U Luki 5,31-32 Gospodin Isus ukazuje na to:

- da su neki ljudi zapravo pravedni,
- da neki dobri ljudi shvaćaju da ga trebaju,
- da čovjeka na putu u nebo ne sputava grešnost, već samopravednost,
- da je došao spasiti samo dobre ljude.

2. Osoba još nije potpuno presvjedočena u svoju grešnost ako:

- potpuno odbacuje svoj grijeh,
- priznaje svoje neznanje,
- polaže nadu u prihvaćanje kod Boga zbog svog dobrog života,
- intenzivno čezne za spasenjem.

3. Najmanje triput u Pismu nalazimo da je presvjedočenje o grešnosti:

- posljedica potpuno ljudskog djelovanja,
- posljedica ukazanja Gospodina,
- izostalo iz spasenja neke osobe,
- smatrano nepotrebnim.

4. Psalam 127,1 treba poučiti osobu koja pridobiva duše da:

- njezini naponi nisu uzaludni,
- da mora biti strpljiva,
- da su njezini naponi uzaludni ako Gospodin ne djeluje,
- svaki put potiče na trenutnu odluku.

5. Grijeħ u koji Sveti Duh presvjedočuje svijet je:

- pomanjkanje vjere u Krista,
- kamenovanje proroka,
- kršenje Deset zapovijedi,
- kršenje Zlatnog pravila.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. U Psalmu 51 David tvrdi da ima dobar i moralan karakter.
7. I David i izgubljeni sin rekli su: “Sagriješio sam.”
8. Osoba koja se otvoreno odupire evanđelju zapravo možda doživljava presvjedočenje grešnosti.
9. Sveti Duh želi da se grešnici poprave.
10. Kad se pouzdamo u Boga, mržnja je nepotrebna.

SEDMA LEKCIJA

Pravo evanđelje

Da bi bila učinkovita u svom radu, osoba koja pridobiva duše mora poznavati pravu poruku evanđelja, znati prepoznati njezine lažne oblike i biti sposobna odgovoriti na prigovore koji se protiv nje iznose.

U Poslanici Galaćanima Pavao inzistira da postoji samo jedno pravo evanđelje i da je pod Božjim prokletstvom svatko tko propovijeda neko drugo (Galaćanima 1,8-9). Naravno, pravo je evanđelje spasenje samo po vjeri u Gospodina Isusa Krista (Ivan 14,6).

Sva druga evanđelja ili religije možemo razvrstati u ove tri široke kategorije:

1. Čovjek se spašava dobrim djelima, dobrim karakterom ili nekom vrstom ljudskih zasluga. Ovdje možemo ubrojiti:
 - a) vjerske rituale i ceremonije kao što su krštenje, konfirmacija, pričest, ispovijed, molitva i slično,
 - b) držanje Deset zapovijedi ili nekog drugog pravila za život,
 - c) dobra djela, milodare, trud oko činjenja dobra,
 - d) ozbiljnost, iskrenost ili dobar moralni karakter.
2. Čovjek se spašava vjerom u Krista i gore nabrojanim dobrim djelima.

3. Čovjek se spašava samo vjerom u Krista, ali da bi ostao spašen, mora ostati u vjeri vršenjem dobrih djela.

U Rimljanima 4,5 jasno je pokazano da je sve navedeno suprotno Božjoj riječi:

“Onomu tko *ne radi*, a *vjeruje* u Onoga koji opravdava bezbožnika, *vjera se* uračunava u pravednost.”

Također pročitajte Galaćanima 3,3.11; Efežanima 2,8-9; Titu 3,5.

Evandjelje je radosna vijest da je Krist umro da bi spasio ljude zato jer oni nisu mogli spasiti sami sebe, da je uskrsnuo, da se vratio na nebo i da sada daje vječni život svima onima koji ga prihvate vjerom (1. Korinćanima 15,1-4).

Isključena je svaka misao da bi čovjek mogao imati bilo kakve zasluge ili moći doprinijeti svome spasenju (Rimljanima 3,27). Bog vidi čovjeka kao mrtvog (Efežanima 2,1) i time bespomoćnog (Rimljanima 5,6). Misao o zasluživanju spasenja privlačna je ljudskom srcu, ali oduzima Kristu slavu koju ima kao jedini Spasitelj (Izaija 42,8).

Kod iznošenja evandjelja nespašenima postoje određene ideje koje moraju biti jasne osobi koja pridobiva duše.

1. Svi su ljudi grešnici i zato su izgubljeni. Ako osoba tvrdi da nije počinila najgore grijeha koje drugi čine, vjerojatno se s time možemo složiti. Ali ostaju dvije činjenice:

a) Osoba je sposobna počiniti sve te grijehе. To znači da je *ono što osoba jest gore od onoga što je učinila*.

b) Ako osoba odbaci Krista, provest će vječnost zajedno s najgorim grešnicima.

To znači da je čista ludost tvrditi da je netko dobar uspoređujući se s drugima.

2. “Bez prolijevanja krvi nema oprostjenja [grijeha]” (Hebrejima 9,22). Zato će osoba koja pridobiva duše učiniti dobro ako naglašava da je Krist prolio svoju predragocjenu krv da bi se i najgori grijesi mogli oprostiti (1. Ivanova 1,7). Naglasite dragocjenost krvi.

3. Kristovo uskrsnuće i proslavljanje od ogromne su važnosti. Evandjelje ne završava s Kristom na križu. On je živi Spasitelj koji će uskoro doći po svoj narod, ali i živi Sudac koji će uskoro kazniti one koji su neposlušni evandjelju (2. Solunjanima 1,8).

4. Bog dodjeljuje spasenje na temelju milosti (Efežanima 2,8). To znači da ga čovjek ne zaslužuje, da ga ne može zahtijevati od Boga i da ništa ne može učiniti za nj. To znači da Bog spašava ljude bez uzroka, bez nade da će ga ljudi za to nagraditi i bez ikakve naknade.

Zato grešnik može doći Kristu onakav kakav jest, sa svim svojim grijesima, te primiti oprostjenje i mir. Bog ne traži od njega da se prvo popravi ili da okrene novi list.

5. Čovjek prima spasenje po načelu vjere (Rimljanima 3,28). To znači da čovjek drži Boga za njegovu

riječ. Staje na Božju stranu, protiv samoga sebe. Odriče se bilo kakve snage kojom bi mogao spasiti samoga sebe ili se održao spašenim i prepušta se milosrđu Gospodnjem. Vjera Boga čini velikim, a čovjeka neznatnim.

Iz ovoga vidimo da vjera nije spasitelj. Spasiti može samo živa Osoba. Ali vjera prihvaća spasenje kao besplatan dar od Boga.

Vjera nije zasluga ili dobro djelo. Čovjek je nerazuman ako ne vjeruje Bogu. Zato se ne može hvalisati svojom vjerom. Vjera je jedini razuman, logičan odgovor koji čovjek može dati na Božju riječ.

6. Iako dobra djela ne igraju nikakvu ulogu u dobivanju našeg spasenja, igraju važnu ulogu nakon što smo spašeni (Titu 2,14). Nismo spašeni kroz dobra djela, već *za* dobra djela. Usporedite retke 9 i 10 u Efežanima 2. Samo oni koji su nanovorođeni mogu pred Bogom proizvesti dobra djela. Oni ne čine ta dobra djela da bi bili spašeni ili ostali spašeni, već zato jer su spašeni. Kršćani će za sva dobra djela biti nagrađeni pred Kristovim sudačkim prijestoljem (1. Korinćanima 3,12-15).

Jakov u svojoj poslanici naglašava da je vjera bez djela mrtva (Jakov 2,17). Ovdje vidimo da je vjera koja spašava vjera koja djeluje. Prava vjera proizvodi dobra djela. Ona su nezaobilazan *rezultat* spasenja. Ako je čovjek stvarno spašen, činit će dobra djela.

7. Kad je osoba spašena, oprosteni su joj svi grijesi: prošli, sadašnji i budući. Krist je umro za sve naše grijehе. Grijesi počinjeni nakon našeg obraćenja

remete naš sretan odnos s Bogom, ali ne utječu na naš položaj djece Božje. Da bi se zajedništvo obnovilo, treba ih ispovjediti i napustiti.

8. Istog trenutka kad se osoba obrati, prikladna je za ulazak u nebo jer ju je takvom Bog učinio. Prikladnost za nebo ovisi o vrijednosti Kristove dragocjene krvi. Vrijednosti te krvi ništa se ne može dodati niti oduzeti.
9. Kršćanin ima savršen status pred Bogom jer ga Bog vidi u Kristu. Njegov praktičan, svakodnevni život trebao bi biti primjeren ovom uzvišenom statusu.

Kada kažemo da je vjernik savršen, svet i bez mane u Kristu, ne mislimo da Bog nije svjestan grijeha u njegovu životu. Ne, mislimo da ga Bog nikada neće osuditi zbog tih grijeha zato jer je Gospodin Isus Krist već platio kaznu za njih.

Postoje tri velika prigovora evanđelju Božje milosti na koja svaka osoba koja pridobiva duše treba znati odgovoriti. Prvi od njih je ovaj:

1. Ako je sve što trebaš učiniti da bi se spasio povjerovati u Krista, znači da možeš nastaviti živjeti kako god želiš.

Odgovor na ovo glasi da, nakon što se spasi, osoba želi živjeti svetim životom iz ljubavi prema onome tko je umro za njezine grijehе. Ljubav je najjača motivacija. Ljudi su spremni učiniti iz ljubavi ono što ne bi nikada mogli pod zakonom. “Jer ljubav nas Kristova obuzima” (2. Korinćanima 5,14).

Mnogi dobronamjerni propovjednici osjećali su potrebu da naučavaju da je održavanje spasenja vjernika

uvjetovano dobrim životom da bi vjernike zadržali na putu svetosti. Međutim, Bog zna bolje od čovjeka. On daje spasenje kao besplatan i neuvjetovan dar koji nikada neće uzeti natrag, a zatim traži od ljudi da na takvu ljubav odgovore životima čistoće i predanosti. Kršćani su pozvani “služiti u ljubavi sa zahvalnošću Onome koji je umro da bi osigurao blagoslove za njih i koji živi da bi ih održao za blagoslov.”

Drugi je prigovor evanđelju ovaj:

2. Ako je sve što trebaš učiniti da bi se spasio povjerovati u Krista, kako možeš znati da ćeš imati snage ili moći živjeti onako kako bi trebao?

Ovakvo pitanje previđa činjenicu da, kada je osoba spašena, u njoj živi Božji Sveti Duh. Sveti Duh omogućava osobi da postigne izbavljenje od grijeha koji prebiva u njoj. Vjernik se boji grijeha kao nikada prije i nalazi novu ljubav za svetošću.

Osim toga, Gospodin Isus stalno aktivno održava kršćanina u zajedništvu sa sobom i odvojenog od zla.

Treći je istaknuti prigovor ovaj:

3. Ako je spasenje po vjeri, onda zapravo želiš reći da je Deset zapovijedi, koje je u početku dao Bog, bezvrijedno!

Nikako! Zakon je obećavao život za poslušnost i smrt za neposluh. Svi smo mi prekršili zakon i zato smo svi osuđeni na smrt. Zahtjevi zakona moraju se ispuniti.

Međutim, Gospodin Isus otišao je na križ da bi platio kaznu po zakonu koji smo mi prekršili. Kad ga pri-

hvatimo po vjeri, zakon nas više ne može optuživati jer je Zastupnik platio njegove zahtjeve.

Na taj način “evanđelje ne govori o Bogu čija je ljubav izražena zatvaranjem očiju pred grijehom, već o Bogu čija se ljubav prema grešniku može izraziti samo ako su njegovi sveti zahtjevi protiv grijeha pravedno ispunjeni i ako je kazna dokraja odslužena” (George Cutting).

Uz današnji kaos u propovijedanju, važno je da osoba koja pridobiva duše dokraja razumije nauk evanđelja milosti. Mladog obraćenika moći će učvrstiti u vjeri samo onoliko koliko taj nauk može jasno rastumačiti.

Test br. 7

Pravo evanđelje

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Pravo evanđelje tvrdi da se ljudi:

- spašavaju živeći dobrim životima,
- spašavaju vjerom i dobrim djelima,
- spašavaju vjerom i ostaju spašeni djelima,
- spašavaju samo vjerom.

2. Bog uzročno-posljedičnom vezom povezuje:

- vjeru i nagradu,
- djela i nagradu,
- djela i spasenje,
- spasenje i nagradu.

3. Vjernik prima snagu za pobožno življenje od:

- Svetog Duha,
- Deset zapovijedi,
- crkve,
- svoje snage volje.

4. Grijesi počinjeni nakon obraćenja:

- prekidaju zajedništvo, ali ne i odnos,

- uzrokuju gubitak spasenja,
- ne trebaju se ispovijedati,
- smanjuju prikladnost kršćanina za ulazak u nebo.

5. Glavni je kršćaninov motiv za svet život:

- strah,
- spasenje,
- ljubav,
- poštovanje.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Ako Krist nije uskrsnuo, onda ga se grešnici ne moraju bojati kao suca.
7. Milost znači dati sve za ništa onome tko ništa ne zaslužuje.
8. Grešnikova je dužnost dovesti svoj život u red prije nego što dođe Kristu.
9. Kršćanin ima savršen status pred Bogom jer ga Bog vidi u Kristu.
10. Evanđelje odbacuje zahtjeve iz Deset zapovijedi.

OSMA LEKCIJA

Vjera i ispovijedanje vjere

Obično kad osoba ispravno razumije vlastitu grešnost i nedostojnost, nije daleko od kraljevstva. Zadatak osobe koja pridobiva duše sada je predstaviti joj Gospodina Isusa kao onoga koji je sposoban i voljan spasiti je i kao onoga u koga treba povjerovati.

Što znači vjerovati u Isusa? To znači odlučnim činom vjere prihvatiti ga kao svog osobnog Gospodina i Spasitelja. Ovaj čin vjere ne treba biti usmen ili javan, ali mora biti iz srca i iskren.

Biblija koristi mnoge različite ilustracije i primjere za objašnjavanje što znači vjerovati u Gospodina.

1. Prema Izaiji 45,22, vjerovati znači gledati. Vidi također Ivan 3,14.
2. U Luki 8,44 žena se dotakla ruba Isusove haljine i tako pokazala spasonosnu vjeru u njega.
3. U Ivanu 1,12 poistovjećuje se s primanjem njega. Spasenje je povezano s darom koji čovjek prima vjerom (Rimljanima 6,23).
4. U Ivanu 4,14 spasenje se uspoređuje s vodom koju treba popiti vjerom.
5. Ivan 6,35 slično govori o Kristu kao kruhu života kojeg trebaju jesti gladne duše.
6. Gospodin Isus u Ivanu 10,9 govori o sebi kao o vratima koja vode u spasenje ako se kroz njih uđe.

Kršćanskom radniku korisno je imati ove i njima slične usporedbe vjere pri ruci da ih može upotrijebiti ako je potrebno.

Sveti Duh u različitim slučajevima koristi različite ideje ili slike za dovođenje osobe Kristu. Ne postoje dva jednaka svjedočanstva obraćenja. Kada bismo proučili iskustva biblijskih osoba, vidjeli bismo kako su ona bila različita. Zato se obraćenje može opisati na sljedeći način:

1. Jakov – hrvao se s Bogom dok ga Bog nije pobijedio (Postanak 32,24-32). U ovakvim slučajevima vjera je bezuvjetna predaja.
2. Ruta – pronašla je zadovoljstvo u osobi (Ruta 3). Ovdje vjeru možemo povezati s pristankom “uzimam” u obredu vjenčanja.
3. Naaman – poslušao je zapovijed koja je izgledala beskorisno (2. Kraljevima 5). Pravo pouzdanje u Krista ismijava nemoguće i mirno se pouzda u njega. Prava vjera i poslušnost nerazdvojni su.
4. Job – došavši do dna očajja, zavapio je k Bogu za izbavljenje (Job 42,1-6).
5. Jona – bježao je od Boga sve dok ga Bog nije uhvatio (Jona 2). Tek nakon gorkog iskustva Jona je priznao: “Spasenje je od Gospoda” (Jona 2,10).
6. Lazar – bio je uskrsnut od mrtvih (Ivan 11,43). Za mnoge vjerovati znači jednostavno poslušati životvornu riječ Kristovu: “Iziđi.”
7. Izgubljeni sin – vratio se k ocu gdje i pripada (Luka 15,11-24). Bez sumnje, ovaj opis odgovara isku-

stvu mnogih duša koje su lutale i također mnogih koji su odlutali od vjere.

8. Savao iz Tarza – bio je iznenada zaustavljen i bačen na zemlju (Djela 9,3-4). Ovdje se naglašava Božje suvereno postupanje s čovjekom. Savlova vjera iskazala se priznavanjem Isusa Gospodinom (r. 5 i 6).

Bez obzira koji se izraz upotrijebio ili što znači vjerovati u različitim situacijama, sa sigurnošću možemo reći da vjerovati uključuje priznavanje vlastite potrebe, priznavanje vlastite nemoći zadovoljavanja te potrebe i potpuno pouzdavanje u Spasitelja da će učiniti ono što je obećao.

Uz temu vjere često se pojavljuju sljedeća dva pitanja.

1. Je li vjera u Krista pojedinačan čin ili dugotrajniji proces? Možemo odgovoriti da, iako koraci koji vode do obraćenja mogu zahtijevati određeno dulje vremensko razdoblje, ipak mora postojati trenutak u kojem osoba donosi tu veliku odluku.

To možemo pokazati u Rimljanima 8,9: “A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov.” U danom trenutku čovjek ili ima Svetog Duha ili ga nema. Kada se rađamo na ovaj svijet, u nama ne prebiva Sveti Duh. U nas se nastanjuje tek kada smo spašeni. Zato mora postojati određeni trenutak kada se to događa. Glupost je kad ljudi kažu: “Oduvijek vjerujem u Krista.” To je jednako tvrdnji: “Oduvijek imam Kristovog Duha.”

2. Moram li znati dan svog obraćenja? Odgovor je “ne”. Mnogi ljudi prolazili su kroz razdoblje duhovnih previranja, sumnji i nemira, tako da se ne mogu sjetiti točnog datuma kada su se predali Kristu. Ako postoji prava vjera, Bog zna datum, što je jedino važno.

Apostol Pavao rekao je: “Znam komu (a ne kada) sam povjerovao” (2. Timoteju 1,12). Važno je znati vjeruješ li Kristu upravo u ovom trenutku.

Uz temu vjere usko je povezana i tema ispovijedanja vjere. Novi zavjet ne naučava da je ispovijedanje Krista nužno za spasenje, ali naučava da će ga spašena osoba priznavati za Gospodina.

1. Rimljanima 10,10: “Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima ispovijedati spasava.” Ovo je božanski redosljed. Čovjek najprije povjeruje i biva spašen. Zatim ispovijeda vjeru u spasenje koje je primio.

2. Marko 16,16: “Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasiće se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.” I dok priznajemo da se mišljenja o ovome retku jako razlikuju, predlažemo sljedeće tumačenje. Krštenje je ovdje simbol ispovijedanja koji nužno slijedi nakon obraćenja. Ovo dvoje povezano je zbog uske podudarnosti. Drugi dio retka pokazuje da krštenje nije nužno za spasenje: “Tko ne uzvjeruje, osudit će se.” Krštenje je ovdje izostavljeno. Presudan je element vjera u Krista.

Spasitelj uvijek iznova potiče svoje sljedbenike da ga priznaju pred drugim ljudima (Matej 10,32). Na sličan način trebamo u svom ophođenju s drugima

ukazivati na njihovu odgovornost da hrabro govore za Gospodina.

Ako se pouzdamo u Krista, sigurno ćemo govoriti o njemu iako nam to možda neće biti ugodno. Ne žalostimo Duha time što nećemo govoriti o spasenju koje smo dobili vjerom u Isusa.

Test br. 8

Vjera i ispovijedanje vjere

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. U Ivanu 8 Isus uspoređuje vjeru:

- sa slijeđenjem svjetla,
- s jedenjem kruha,
- s pijenjem vode,
- s primanjem dara.

2. Obraćanje možemo usporediti s vjenčanjem u slučaju:

- Estere,
- Rute,
- Noemi,
- Naamana.

3. Vjerovati u Krista je:

- dugotrajan proces,
- nešto što dobri ljudi čine od svog rođenja,
- nepotrebno za djecu kršćana,
- čin koji rezultira ulaskom Svetog Duha u život osobe.

4. U Rimljanima 10,10 naučava se:

- da je ispovijedanje ustima nužno za spasenje,
- da čovjek mora znati datum svog obraćenja,
- da će nas Krist priznati u nebu,
- da se ispovijeda spasenje koje je već primljeno.

5. Naaman je bio izliječen od gube:

- tako što je poslušao zapovijed koja je naizgled bila smiješna,
- nakon što se oprao u Jordanu šest puta,
- nakon što se oprao u rijekama Abani i Parparu,
- slijedeći savjete liječnika.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Čin prave vjere u Krista mora se pokazati na određeni javan način.
7. Spasenje je nužno popraćeno nekom vrstom ispovijedi vjere.
8. Vjerovati Kristu ponekad je slično bezuvjetnoj predaji.
9. Apostol Pavao naglašavao je Osobu u koju je povjеровao.
10. Marko 16,16 stavlja krštenje prije vjere.

DEVETA LEKCIJA

Osjećati se spašeno ili znati da smo spašeni

Jedan od najčešćih problema s kojima će se susretati osoba koja pridobiva duše je problem mnogih ljudi s prihvaćanjem sigurnosti spasenja. “Kako mogu znati da sam spašen?”

Vrlo je rašireno mišljenje da je nanovorođenje uvijek spektakularno iskustvo, popraćeno tajanstvenim osjećajima. S obzirom da ljudsko srce uvijek traži znamenja i čudesa, nije čudno što to traži i u vrijeme obraćenja.

Istina je da je u nekim slučajevima spasenje doista uzbudljiv događaj, potaknut velikim emocionalnim previranjima. Bio je takav kod Savla iz Tarza. Međutim, jednako je točno da se u drugim situacijama nanovorođenje događa u tišini i bez bilo kakvih senzacionalnih pojava.

Treba naglasiti da Bog nigdje ne izjavljuje da ćemo znati da smo spašeni zbog unutarnje ekstaze ili lijepih osjećaja. Mnogi koji doista vjeruju u Gospodina Isusa Krista razočarani su kad ne prime nadnaravni znak, bilo unutarnji, bilo izvanjski. Njihov je problem što traže nešto što Bog nikada nije obećao.

Naprotiv, Biblija dosljedno naučava da spoznaja spasenja dolazi na prvome mjestu kroz Božju riječ. Ilustrirajmo to na sljedeći način. Vidimo osobu koja je došla do kraja svojih snaga, priznala svoju krajnju

grešnost i nedostojnost te stvarno zazvala ime Gospodinovo za spasenje. Pa ipak, osjećaji te osobe nisu se posebno promijenili, već je muče sumnje i strahovi.

Pitamo se: “Je li ta osoba nanovorođena?”

Odgovor glasi: “Da.” Bog kaže u Rimljanima 10,13: “Tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen.”

“Ali kako taj jadan, uplašen čovjek može znati da je spašen?”

“Jednostavno vjerujući Božjoj riječi. Bog je rekao da je spašen svatko tko zazove ime Gospodnje. Ovaj je čovjek to učinio i zato treba prihvatiti Božje obećanje da je spašen.”

“Čak i ako njegovi osjećaji ne svjedoče u prilog toj činjenici?”

“Da, unatoč dokazima koje nude njegovi osjećaji treba vjerovati u ono što Bog kaže.”

Kad bi zabrinute duše samo zastale na trenutak i razmislile o tome, shvatile bi da na svijetu nema boljeg autoriteta od Božje riječi. “Dovijeka, o Jahve, tvoja riječ ostaje, stalna poput nebesa” (Psalam 119,89). “Srž je riječi tvoje istina” (Psalam 119,160). “Nemoguće [je] da bi Bog slagao” (Hebrejima 6,18; Varaždinska Biblija). Zar bi radije da mu neki čovjek kaže da je spašen? A taj čovjek može biti neupućen ili čak zavodnik.

Zar bi radije da mu lijepi osjećaji govore da je spašen? Ti osjećaji mogu se mijenjati iz dana u dan.

S druge strane stoji nepromjenjiva, nepogrešiva Božja riječ koja nudi najjače moguće jamstvo da su oni

koji su povjerovali u Krista, vječno spašeni. Ništa ne može nadmašiti to.

Govori se da su jednom pitali Martina Luthera: “*Osjećaš li da su ti grijesi oprosteni?*” Odgovorio je: “Ne, ali siguran sam u to kao što je sigurno da postoji Bog na nebu.”

Izravna je uvreda Bogu kad osoba koja je svoju vjeru i pouzdanje stavila u Gospodina Isusa sumnja u svoje spasenje. Bog kaže da su oni koji vjeruju u Krista spašeni. Ne vjerovati Bogu znači optužiti ga da laže. “Tko ne vjeruje Bogu, učinio ga je lašcem” (1. Ivanova 5,10). “Nego neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac” (Rimljanima 3,4).

Već smo ranije rekli da ne znamo jesmo li spašeni po lijepim osjećajima. Međutim, iz toga ne treba zaključiti da spasenje nema veze s osjećajima ili da se osoba koja zna da je spašena ne smije osjećati sretno. To nije tako. Svi koji su stavili svoje povjerenje u Krista trebali bi se doista radovati (Psalam 5,11). No važno je naglasiti da se osoba ne može osjećati sretno zbog spasenja prije nego što zna da je spašena i da nikada neće znati je li spašena ako ne povjeruje svjedočanstvu Božje riječi.

Dok vjernik čita i prihvaća Bibliju, Božji Duh svjedoči mu da je dijete Božje (Rimljanima 8,16; 1. Ivanova 5,10). Na primjer, dok čitam Ivana 6,47, Božji Duh govori mi da imam vječni život. Povjerovao sam u Krista i zato ostatak retka mora biti istinit – imam vječni život. Ispunjavaju me najljepši osjećaji i najdublji mir jer znam da sam spašen.

Nakon što je osoba spašena, prima i druge dokaze novog života. Zna da je prešla iz smrti u život jer voli

svoju braću (1. Ivanova 3,14). Nalazi nove preferencije, nove želje i nove ambicije. Ima novo gnušanje nad grijehom i boji se razočarati svog Gospodina. Ali sve ovo nije uvijek odmah vidljivo u trenutku obraćenja. Prvo i izravno sredstvo dokazivanja sigurnosti je Pismo.

Kad osoba koja pridobiva duše susretne osobu koju muče sumnje i strahovi, treba je usmjeriti na Bibliju. Kad je Sotona iskušavao Gospodina Isusa, Isus mu je citirao Pismo i Sotona je pobjegao. Tako, kad neprijatelj ubacuje sumnje u um kršćanina, kršćanin treba citirati redak iz Evanđelja koji obećava vječni život svakome tko vjeruje u Krista. Time zapravo govori: “Bog kaže da sam spašen i nije me briga što ti govoriš.”

Ponekad će osoba koja pridobiva duše susresti one koji smatraju poniznošću ili pobožnošću sumnjati u svoje spasenje. Takve treba podsjetiti da, ako su stvarno prihvatili Božjeg Sina, sramote veličanstvo njegova prijestolja sumnjama u njegovo obećanje.

Osobe lošeg zdravlja ili poodmakle u godinama često sumnjaju u svoje spasenje, ali to je drugačiji problem. Gospodin zna njihovu situaciju i njegova obećanja vrijede unatoč bolesti krhkog ljudskog uma.

Za mnoge ljude spoznaja sigurnosti spasenja slična je drugom obraćenju. Jedna od velikih nagrada osobe koja pridobiva duše jest vidjeti radost i mir koji silaze nad one koji se pouzdaju u Božju riječ u potrazi za jamstvom oprostjenja grijeha. To je vrednije od svega što ovaj svijet može ponuditi.

Sljedeći je stih iz pjesme “The Last Words of Samuel Rutherford” (Posljednje riječi Samuela Rutherforda; op. prev.), posvećenog Kristovog sluga koji je živio u Anwothu u Škotskoj u sedamnaestom stoljeću.

“O kad bi me Bogu s desne bar jedna duša iz Anwotha dočekala, moje nebo bilo bi dva neba u zemlji Emanuela.”

Test br. 9

Osjećati se spašeno ili znati da smo spašeni

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Ispravno je reći da:

- lijepi osjećaji uvijek dokazuju spasenje,
- lijepi osjećaji slijede nakon spoznaje sigurnosti spasenja,
- spasenje ne utječe na osjećaje,
- spasenje nikada ne uključuje sumnje i strahove.

2. Ako pravi vjernik ponekad sumnja u svoje spasenje:

- naziva Boga lašcem,
- pokazuje svoju poniznost,
- pokazuje svoju pobožnost,
- čini nešto što je dozvoljeno, ali nije preporučljivo.

3. Duh svjedoči vjernicima kroz:

- vizije,
- snove,
- Bibliju,
- čudesu.

4. U 1. Ivanovoj 3,14 naučava se:

- da vjernik ima novu mržnju prema grijehu,
- da je ljubav prema braći znak obraćenja,
- da je oholo govoriti da je netko spašen,
- da sigurnost dolazi kroz Riječ.

5. Kad Sotona dovede sumnje pred vjernika, najbolji lijek za to je:

- zanemariti ga,
- razmišljati o nečem drugom,
- citirati obećanje evanđelja iz Biblije,
- ukoriti ga.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Osoba koja je doista povjerovala u Krista, ali kasnije doživljava sumnje zbog duševne bolesti, i dalje je spašena.
7. Umirući razbojnik (Luka 23,40-43) znao je da je spašen na temelju izgovorene riječi Gospodinove, dok vjernici danas znaju na temelju pisane Božje riječi.
8. Psalam 23,6 pokazuje da David nije imao sigurnost spasenja.
9. U 1. Ivanovoj 5,13 opisuje se jedina kategorija ljudi koji mogu znati da su spašeni.
10. Kršćanin ne zna da je spašen zato jer je sretan, već je sretan zato jer zna da je spašen.

DESETA LEKCIJA

Ostali zbunjujući problemi

Ni u jednom tečaju o osobnoj evangelizaciji nije moguće sabrati sve probleme koji muče pojedine duše. Međutim, velika većina tih problema slijedi općeniti obrazac. Ako osoba koja pridobiva duše zna kako se pozabaviti tim velikim pitanjima, obično može stvarno pomoći zabrinutima.

U ovoj lekciji pozabavit ćemo se nekim uobičajenim pitanjima koja se javljaju u umovima ljudi. Prvo je od njih sljedeće:

1. Želim biti spašen, ali posve sam siguran da neću moći živjeti takvim životom!

Obično ovo izjavljuje vrlo iskrena, savjesna osoba koja shvaća da prava vjera u Krista povlači i promjenu života.

Međutim, osoba ne shvaća da s novim životom dolazi i nova snaga. Sveti Duh osposobljava kršćanina živjeti kršćanskim životom. Zapravo nijedan čovjek, bio on spašen ili nespašen, nema snage sam po sebi živjeti prema nauku Gospodina Isusa. Za to je potrebna nadnaravna snaga, a upravo ona daje se vjerniku na raspolaganje u trenutku kada se pouzda u Spasitelja.

Drugi je uobičajen problem sljedeći:

2. Muči me što se bojim ismijavanja od strane rodbine i prijatelja ako im kažem da sam spašen.

Zabrinuta duša ne izražava ovakve probleme često, ali ovakvi problemi mogu biti upravo onaj razlog koji drži čovjeka podalje od Krista. Kršćanski radnik mora tražiti božansku pomoć u dijagnosticanju poteškoće i predlaganju rješenja.

Spasitelj je očito znao da će ga se mnogi sramiti jer je rekao: “Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi, toga će se i Sin Čovječji stidjeti kada dođe u slavi svojoj i Očevoj i svetih anđela” (Luka 9,26).

Svima koje muči ovo, osoba koja pridobiva duše može predložiti sljedeće:

- a) Božje odobravanje važnije je od poštovanja među ljudima. Za sto godina mišljenje vašeg prijatelja bit će bezvrijedno, ali Božje prihvatanje značit će vam sve.
- b) Krajnje je apsurdno da se beznačajni ljudi srame svog Stvoritelja i Otkupitelja. On se nije sramio umrijeti za grešnike. Zašto bi se grešnici sramili živjeti za njega?
- c) Najbolje je pobrinuti se za vlastito spasenje i zatim tražiti Božju milost za pridobivanje rodbine i prijatelja koji vam se rugaju za Krista. Često oni čijeg se ruganja najviše bojimo za pravo najviše cijene hrabar stav za Gospodina.

Jedan od problema je i problem prave vjere:

3. Koliko znam, stvarno sam povjerovao u Krista. Ali vjerujem li na ispravan način? Imam li pravu vjeru? Imam li dovoljno vjere?

Ovaj strah javlja se zbog pretjeranog razmišljanja o vlastitoj vjeri, umjesto o Osobi u koju se ta vjera polaže.

Čovjek može bezgranično vjerovati u vjere nedostojan predmet i biti krajnje razočaran. S druge strane, nitko tko vjeruje u Gospodina Isusa nikada neće zbog toga požaliti.

Tako osoba koja pridobiva duše može na pitanja ove vrste odgovoriti na sljedeći način: Ako je tvoja jedina nada za ulazak u nebo Gospodin Isus Krist, dobro si povjerovao. Ako imaš povjerenja u Krista, ne možeš biti u krivu.

George Cutting odgovorio je na ovu vrstu pitanja na sljedeći način:²

- a) “Vjeruješ li da si potpuno ‘bez snage’ – potpuno bespomoćan odgovoriti na pitanja svoje krivice i grijeha?
- b) Da te samo Krist može spasiti svojom zastupničkom smrću?
- c) Da je Bog pravedno i dokraja osudio svog Sina koji se predao u ljubavi da bi za nas postao grijehom?
- d) I da je Bog iskazao svoje zadovoljstvo tom žrtvom za oprostjenje grijeha uskrisivši Isusa od mrtvih i okrunivši ga nebeskom slavom?
- e) Jesi li ga zazvao u smislu da bi bez njega ostao vječno izgubljen i da je on spreman i voljan spasiti te?

² *Light for Anxious Souls*, str. 54.

f) Onda uzmi slatku sigurnost koju nudi njegova vjerna Riječ da imaš spasenje. Nemoj više odgađati ispovijedati ga niti mu uskraćuj slavu koja mu pripada zbog toga.”

Novoobraćenika često muči sljedeće pitanje:

4. Pouzdao sam se u Krista, ali bih li doista imao takve unutarnje borbe da sam stvarno spašen?

Odgovor je da. Unutarnje borbe stvarno počinju kad se osoba spasi. Tada primaš novu narav koja stalno ratuje s tvojom starom naravi. Ova borba opisana je u Rimljanima 7,15-23. Bog želi da ta nova narav pobjeđuje i zato nam je dao Svetog Duha. Dok mu se predajemo i dozvoljavamo mu da bude po njegovom, iz trenutka u trenutak, stara narav ostaje mrtva jer ju je Bog osudio na smrt.

Zatim nailazimo na još jedno poznato pitanje:

5. Bojim se da sam počinio neoprostivi grijeh!

Odgovor: Da si ga počinio, vjerojatno se ne bi zabrinjavao zbog toga. Neoprostivi je grijeh tvrditi da su Isusova čudesa učinjena silom đavla, a ne Svetog Duha. Trebaš se brinuti zbog grijeha odbacivanja Krista. Oni koji umru bez vjere, ostaju zauvijek izgubljeni.

Osim navedenih problema, postoje dva ili tri biblijska retka koji, pogrešno primijenjeni, mogu uzrokovati probleme osobi koja čezne za sigurnošću spasenja. Prvi se nalazi u 2. Korinćanima 5,17:

“Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastaje.”

Čim novoobraćenici otkriju da njihove stare navike, zle misli i pokvarene želje nisu odmah nestale u trenutku obraćenja, počinju se bojati da možda ipak nisu nova stvorenja. Zabuna nastaje zbog toga što ovaj redak opisuje naš položaj, a ne naše stanje. Ključni su dio retka riječi U KRISTU. Kad nas Bog vidi u svome Sinu, sve stare stvari, kao što su krivnja i osuda, nestaju i naš položaj pred njim potpuno se obnavlja. Bog također očekuje da stare stvari nestanu iz naših života i da se naši životi promijene u praksi, ali to se ne događa odmah. Naš položaj savršen je u trenutku obraćenja. Naše stanje trebalo bi mu se sve više približavati.

Drugi redak koji ponekad muči mlade kršćane je 2. Korinćanima 13,5:

“Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri!”

Ljudi kažu: “Upravo je u tome problem. Što više ispitujem samog sebe, sve se više bojim da nisam spašen.”

Ovo je primjer što se događa kad redak izdvojimo iz konteksta. Neki Korinćani zapravo su sumnjali u Pavlov apostolski autoritet. Tražili su neki dokaz da je Krist govorio kroz njega. Tako on odgovara u recima 3 i 5: “Jer vi tražite dokaz da u meni govori Krist... same sebe ispitajte, jeste li u vjeri.” Njih same on je doveo do Krista i zato su oni dokaz njegova autoriteta. Pavao im ne govori da se zagledaju u sebe u potrazi za dokazom svog spasenja. Za to bi im ukazivao na Bibliju. S druge strane, mnogi samo ispovijedaju da vjeruju u Krista i takve treba izazvati da provjere stvarnost svoje vjere.

Još jedan redak koji zaslužuje razmatranje nalazi se u Filipljanima 2,12: “Sa strahom i trepetom radite oko svoga spasenja.”

Na prvi pogled izgleda kao da naučava da spasenje trebamo sami proizvesti. Međutim, ne govori se o spasenju naše duše, već o spasenju od uništenog života. Duša osobe može biti spašena, ali osoba ipak može protratiti ili izgubiti svoj život na zemlji. Pavao ovdje potiče Filipljane da se pobrinu da im životi budu spašeni time što će dozvoliti Bogu da ispunjava svoju volju među njima (r. 13).

Kao što smo već rekli, ovo su samo primjeri poteškoća s kojima će se susretati osoba koja pridobiva duše. Za odgovaranje na njih najbolje će se opremiti točnim poznavanjem Biblije i zauzimanjem stava ponizne ovisnosti o Svetom Duhu.

Test br. 10

Ostali zbunjujući problemi

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Kad se obraćenik muči zbog stalnih borbi u sebi, treba ga poučiti istini:
 - o vječnoj sigurnosti,
 - o neoprostivom grijehu,
 - o krštenju,
 - o dvjema naravima.

2. U 2. Korinćanima 5,17 naučava se:
 - da kršćani prestaju griješiti u trenutku obraćenja,
 - da trebamo poraditi na vlastitom spasenju,
 - da se prilikom obraćenja potpuno mijenja vjernikov položaj, a ne njegovo stanje,
 - da vjernikovo stanje ovisi o onome što je vjernik u samome sebi, a ne o onome što je on u Kristu.

3. Korinćanima je rečeno da se preispitaju:
 - da vide jesu li doista spašeni,
 - kao dokaz da je Pavao bio istinski Kristov sluga,
 - jer je Pavao želio da budu nesigurni,

da bi se crkva otarasila nevjernika.

4. Čovjekova vjera ima vrijednost samo:

- ako je uloži u vjerodostojan predmet ili osobu,
- ako je ima dovoljno,
- ako ima odgovarajuću vrstu vjere,
- ako je čovjek iskren.

5. Luka 9,26 otkriva:

- da kršćanstvo nije izloženo izrugivanju,
- da će se Krist jednoga dana sramiti nekih ljudi,
- da se anđeli ne srame Gospodina,
- da osjećaj srama drži neke podalje od Krista.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Osoba čija je jedina nada za ulazak u nebo samo Gospodin Isus Krist možda nema spasonosnu vjeru.
7. Rimljanima 7,15-23 naučava da vjernik više ne pati od unutarnjih borbi s grijehom.
8. Kršćanin ne može svojom snagom biti poslušan nauku Gospodina Isusa.
9. Neoprostiv je grijeh huljenje protiv Sina Čovječjeg.
10. Osoba može imati spašenu dušu, ali izgubiti život.

JEDANAESTA LEKCIJA

Rad s novim vjernicima

Jedna od najvažnijih faza u radu osobnog evangelizatora rad je s novim vjernicima. Začudo, danas je ovo jedno od najzapostavljenijih područja.

Neprocjenjivu važnost ove službe možemo zaključiti na temelju sljedećeg:

1. Apostol Ivan, pišući pod božanskim nadahnućem, rekao je da mu je najveća radost čuti da njegovi obraćenici hodaju u istini (3. Ivanova 4). Od radošti dovođenja duša Gospodinu veće je kasnije zadovoljstvo kad vidimo da one nastavljaju dobrim putem.
2. Nadalje, postoje snažne naznake u tekstovima apostola Ivana da će se kršćanski radnik sramiti pred Kristovim sudačkim prijestoljem ako njegovi obraćenici ne napreduju u Gospodinu.

“I sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni pouzdanja kad se pojavi te se ne postidimo [mi, apostoli] pred njim o njegovu dolasku” (1. Ivanova 2,28).

Vidi također 2. Ivanova 8:

“Čuvajte se da [mi, apostoli] ne izgubimo što smo stekli, nego da primimo potpunu plaću.” (Varaždinska Biblija)

3. Rad s novim vjernicima nije opcija, već zapovijed iz Pisma: “Pasite povjereno vam stado Božje” (1. Petrova 5,2).

“Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega” (Izreke 22,6).

4. U Ivanu 21,15-17 Isus je Petra triput upitao voli li ga. Nakon što je Petar triput potvrdno odgovorio, Gospodin mu je zapovjedio da hrani njegove jaganjce i ovce. Drugim riječima, jedan je od najljepših načina pokazivanja ljubavi prema Gospodinu Isusu brinuti se za njegove.
5. Novoobraćenici posebno su ranjivi za naučavanja lažnih kultova. Ozbiljan kršćanski radnik sigurno mora stremiti k tome da ih izbavi iz tih pogubnih krivovjerja (1. Ivanova 2,18-27).
6. I na kraju, trebamo biti krajnje zainteresirani za spašavanje mladih u vjeri od povratka u svijet i od sramoćenja svjedočanstva za Gospodina Isusa.

Imajući ovo na umu, predlažemo da osoba koja pridobiva duše poduzme sljedeće praktične korake.

1. Kad god je to moguće, saznajte ime i adresu osoba s kojima ste u kontaktu. Tako ćete ih moći posjećivati ili, ako to nije moguće, ostati u kontaktu na drugi način.
2. Pobrinite se da svaki obraćenik ima Bibliju ili barem Novi zavjet. Napatvoreno mlijeko Riječi apsolutno je nužno za rast (1. Petrova 2,2). (Predlažemo da novoobraćenike uključite u Emmaus dopisne tečajeve, npr. “Što naučava Biblija” ili “Pouke za kršćanski život”. Također držite zalihu korisne

literature koju možete dati novoobraćenicima za utvrđivanje u vjeri.)

3. Pokušajte se uvjeriti je li novi vjernik potpuno utemeljen u sigurnosti spasenja. S obzirom da je ova tema temeljito obrađena u devetoj lekciji, nećemo je ponavljati ovdje. Međutim, samo dodajemo da bi vjernici trebali “čuvati dragulj sigurnosti u ormariću ponizna srca” (Thomas Watson). U svojem prvom oduševljenju i radosti, mladi kršćani skloni su nesmotreno paradirati sa svojom sigurnosti i tako, nenamjerno, odavati dojam da su bolji od drugih.
4. Svim sredstvima poučavajte mlade u vjeri poslušnosti Gospodinu u dva obreda crkve: krštenju i Gospodnjoj večeri.
5. Novog vjernika naučite dragocjenu istinu da je u Kristu zauvijek siguran, koristeći retke kao što su Ivan 10,27-29; 5,24; 3,36; Rimljanima 8,38-39; Juda 24. Međutim, i ovdje je potrebna ravnoteža. Naglasite da sigurnost kršćanina nije dozvola za bezbrižan život, već najjača motivacija za pobožno ponašanje.
6. Potičite ga da priznaje Gospodina pred drugima (Rimljanima 10,9). Povezano s ovim, mudro je dozvoliti novoobraćeniku da sam prizna svoju vjeru pred drugima, a ne da to učini osoba koja radi s njom. Na kraju krajeva, oni koji nisu spremni priznavati Krista, ne mogu napredovati u božanskim stvarima.
7. Djetetu u Kristu pokažite kako svakog jutra izdvojiti vrijeme za čitanje Božje riječi, za razmišljanje

o njoj i za molitvu. Mnogim mladim ljudima nevjerojatno je teško disciplinirati se. Skloni su obehtrabrenju zbog stalnih promašaja. Međutim, svakodnevno tiho vrijeme toliko je važno da osobni radnik treba uložiti svaki napor da postigne da ga njegovi obraćenici izvršavaju.

8. Poučite novoobraćenika važnosti crkvenog zajedništva. Podsjećajte ga da je crkva ona jedinica kroz koju je Bog odlučio danas djelovati u svijetu (1. Timoteju 3,15). Pokažite mu da je propovijedanje evanđelja bio samo jedan od Pavlovih ciljeva; drugi je bio utvrđivanje obraćenika u istinama crkve (Efežanima 3,8-9).

Suvremena praksa poticanja mladih vjernika da se pridruže crkvi po vlastitom izboru apsurdna je. Njihov odabir može biti potpuno suprotan Bibliji. Umjesto toga, treba ih voditi u zajedništvo u kojem se Krista priznaje kao glavu, u kojem se Božja riječ smatra jedinim autoritetom i u kojem se Svetom Duhu dopušta voditi štovanje i službu Božjeg naroda.

9. Naglašavajte dvije strane istine o odvojenosti:
 - a) Odvojenost za Boga, život usmjeren samo na njegovu slavu.
 - b) Odvojenost od svjetovnosti, od bezbožnih veza, od nejednakog jarma.
10. Pokažite važnost dobrih djela u životu kršćanina. Svjedočanstvo mlade osobe koja očito živi svoj život za druge snažan je argument nespašenima.

11. I na kraju, svakom vjerniku istaknite njegovu odgovornost da pridobiva druge za Krista. Pomognite mu razumjeti da Bog želi kombinaciju svjedočanstva pobožnog života i posvećenih usana.

Očito postoje i brojne druge teme s kojima treba upoznati mladog kršćanina. Nauk cijele Biblije sadržaj je rada s novim vjernicima. Međutim, gore nabrojane točke navedene su u pokušaju da se osobi koja pridobiva duše pruže opće informacije koje treba obraditi što je moguće prije.

Test br. 11

Rad s novim vjernicima

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Prema Ivanu, najveća radost u životu je:

- propovijedati evanđelje,
- pridobivati duše,
- znati da obraćenici rastu u milosti,
- poučavati Riječ.

2. Život osobe nakon obraćenja utječe na:

- nagradu te osobe,
- nagradu osobe koja ju je dovela Kristu,
- oboje navedeno,
- ništa od navedenog.

3. U Evanđelju po Ivanu Isus naglašava važnost rada s novim vjernicima davanjem zapovijedi:

- “Hrani stado Božje.”
- “Propovijedaj Riječ.”
- “Slijedi me.”
- “Hrani ovce moje.”

4. Mlade obraćenike treba poticati:

- na odlazak u crkvu po njihovu izboru,
 - da izbjegavaju trajnu povezanost s drugim kršćanima,
 - da odaberu crkvu u kojoj je Biblija jedini autoritet,
 - da odlaze u crkvu u kojoj su njihovi roditelji.
5. U Mateju 28,20 pokazuje se da rad s novim vjernicima uključuje poučavanje o:
- vječnoj sigurnosti,
 - krštenju,
 - sigurnosti spasenja,
 - dobrim djelima.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Ljubav *prema* Gospodinu Isusu pokazuje se brigom za njegove jaganjce.
7. Nauk o vječnoj sigurnosti snažna je motivacija za bezbrižno ponašanje.
8. Istina o odvojenosti dvostrana je.
9. U 1. Timoteju 3,15 pokazuje se da je Pavao služio na dva načina: evanđelju i crkvi.
10. Objavljivanje obraćenja novoobraćenika odgovornost je osobe koja pridobiva duše.

DVANAESTA LEKCIJA

Učeništvo

Kod pridobivanja duša najveća je opasnost da obraćenici neće postati pravi učenici. Prevelik broj zadovoljava se time da je Krist njihov Spasitelj, ali ne pokazuju baš preveliku želju da ga strastveno i predano slijede bez obzira na cijenu. Zato se svaki kršćanski radnik treba ozbiljno truditi premostiti taj tradicionalni jaz između obraćenja i posvećenja.

Čak i površno čitanje Evanđelja otkriva da Krist ne poziva ljude da žive u komforu, blagostanju i popularnosti. Umjesto toga, on iznosi stroge zahtjeve za one koji će biti njegovi učenici. Kršćansko učeništvo obilježava sljedeće:

1. Prije svega, spremnost da čovjek zaniječe samoga sebe, da uzme svoj križ i da ide za njim (Matej 16,24).
 - a) Zanijekati samoga sebe znači priznati da moje “ja” nema nikakva prava i predati se potpuno volji Kristovoj.
 - b) Uzeti svoj križ znači biti mrtav privlačnosti grijeha, zahtjevima samoga sebe i pohvalama ovoga svijeta. Križ je značio sramotu, patnju i smrt za Gospodina. Za sebe ne smijemo očekivati ništa bolje u ovome životu.
 - c) Slijediti ga znači ići gdje on želi da idemo, gdje god to bilo, i pod svaku cijenu.

2. Drugo, ono znači postojano stajati u Kristovom naku (Ivan 8,31). To znači duboku predanost volji našega Gospodina u svakome trenutku (1. Ivanova 3,24).
3. Treće, učenje znači da je ljubav prema Kristu toliko veća da su u usporedbi s njom ostale ljubavi kao mržnja (Luka 14,26).
4. Obilježava ga ljubav prema drugim kršćanima (Ivan 13,35). Beskorisno je govoriti o ljubavi prema Bogu ako ne volimo ljude (1. Ivanova 4,20).
5. I na kraju, obilježava ga donošenje ploda za Gospodina (Ivan 15,8). To znači ne samo revnost u služenju, već konkretnije, rast u milosti i sličnosti Kristu.

Moguće je vjerovati u Gospodina Isusa i ne biti učenik. Učenje je put koji kršćanin može odabrati ili odbiti. Ono započinje jasnim činom predavanja samoga sebe Kristu i nastavlja se u svakodnevnom iskustvu predavanja njemu (Rimljanima 12,1-2).

- Učenje znači mržnju od strane svijeta (Luka 6,22; Ivan 15,18-21; 17,14).
- Ono znači progone (Luka 10,3; Ivan 16,1-3; 2. Timoteju 3,12). Ono znači izrugivanje (1. Petrova 4,4).
- Ono znači usamljenost – hodaње kroz svijet u ulozi hodočasnika i stranca (Ivan 17,16; 1. Petrova 2,11).
- Ono znači požrtvovan život u svrhu širenja evanđelja (Djela 20,24; Filipljanima 3,8).
- Može značiti i siromaštvo (2. Korinćanima 11,27).

- Ukratko, ono znači živjeti samo za Gospodina Isusa Krista (Matej 6,24).

Postoje tri velike prepreke istinskom učeništvu, slikovito prikazane u Luki 9,57-62.

1. Prva je od njih MATERIJALNI KOMFOR.

“Dok su išli putom, reče mu netko: ‘Za tobom ću kamo god ti pošao.’ Reče mu Isus: ‘Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.’” (r. 57-58).

Ovaj čovjek izrazio je svoju spremnost da slijedi Gospodina kamo god pošao. Gospodin ga u odgovoru podsjeća da to može značiti da će biti siromašniji od lisica ili ptica. O tom čovjeku ovdje čujemo zadnji put. Nije prihvatio trošak.

Obraćeničke treba učiti da učenništvo mora značiti spremnost da se odrekne suvremenih uređaja, udobnog namještaja i dobro namještenih domova. Možda će morati putem gledati kako njihovi mladi kršćanski prijatelji materijalno prosperiraju, dok se oni namjerno žrtvuju da bi mogli slati novac misionarima ili sami krenuti u misiju za širenje evanđelja.

2. Druga je velika prepreka POSAO ili ZANIMANJE.

“Drugomu nekom reče: ‘Pođi za mnom!’ A on će mu: ‘Dopusti mi da prije odem i pokopam oca.’ Reče mu: ‘Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.’” (r. 59-60). Ovog čovjeka čekao je posao. Želio je sahraniti svog oca. To je potpuno vrijedno poštovanja, ali ne smije

ometati učeništvo. Čovjek je zapravo rekao: “Gospodine... dopusti mi da prije” i time pokazao da nije kvalificiran slijediti Gospodina.

Gospodinov odgovor otkriva istinu: “Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.” Drugim riječima, postoje određeni poslovi, kao što je sahranjivanje mrtvih, koje mogu obavljati i duhovno mrtvi ljudi. Ali postoje drugi poslovi, kao što je propovijedanje Božjeg kraljevstva, koje samo kršćani mogu obavljati. Ne bismo trebali potrošiti svoje živote na poslove koje i nespašeni mogu obavljati.

Ovaj odlomak ne znači da se kršćani ne smiju baviti svjetovnim poslovima. Međutim, naš posao ne bi trebao biti glavni smisao našeg postojanja. Ne bismo trebali živjeti jednostavno samo za kupovanje hrane i odjeće. Umjesto toga, naš glavni cilj trebao bi biti naviještati Krista, a naš posao trebao bi biti na drugom mjestu. Bog je već obećao hranu i odjeću onima koji njegove interese stavljaju na prvo mjesto (Matej 6,33). William Carey rekao je da je njegov posao propovijedati evanđelje i da popravlja cipele da bi platio troškove.

3. Treća su prepreka OBITELJ ili DRUŠTVENE VEZE.

“I neki drugi reče: ‘Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima.’ Reče mu Isus: ‘Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje.’” (r. 61-62). Ovaj čovjek počeo je orati, ali sjetio

se svojih prijatelja pa se vratio. Gospodin je zapravo rekao: “Moji učenici jačeg su kova od ovoga.”

Tako učenje uključuje postojanost i stabilnost. Plaćuće majke i očevi te društveno ambiciozni rođaci odvrtili su mnoge mlade obraćenike od slijeđenja Krista. Neke druge odvrtili su nemudri savjeti prijatelja: “Trebaš misliti na svoju budućnost.”

Mlade vjernike treba poučavati da Kristovi zahtjevi dolaze na prvo mjesto. Mora ih se upozoriti da ne prosuđuju kršćanstvo prema onome što vide oko sebe, već da se vraćaju Novome zavjetu i uče što znači stvarno biti sljedbenik Gospodina Isusa. Mora im se pokazati da drugima mogu donositi život i sebi osigurati vječni dobitak samo ako su spremni umrijeti (Ivan 12,24). Treba ih poučavati da u svojim srcima shvate da Kristove ranjene ruke i noge, svaka njegova rana i svaka njegova suza, zahtijevaju od njih da mu predaju svoje živote kao žrtvu.

Test br. 12

Učeništvo

U desnu marginu upiši slovo koje stoji uz odgovor koji smatraš najtočnijim.

1. Prema Novome zavjetu, kršćanstvo uključuje:

- slobodu od opasnosti,
- materijalno blagostanje,
- progone i mržnju svijeta,
- stavljanje svoje obitelji na prvo mjesto.

2. Prema Mateju 6,31-32, poganski narodi žive za:

- hranu, piće i odjeću,
- užitke i novac,
- kraljevstvo Božje,
- zemaljska blaga.

3. Učeništvo je put:

- na koji su pozvani samo određeni kršćani,
- koji može odabrati svaki kršćanin,
- kojim idu svi vjernici,
- samo za one koji žive u vremenu progona.

4. Izjava “Neka mrtvi pokapaju svoje mrtve” znači:

- da vjernici ne bi trebali biti pogrebnici,

- da se vjernici ne trebaju baviti svjetovnim zanimanjima,
- da ne smijemo dodirivati leševe,
- da kršćani ne trebaju posvećivati svoje živote samo stvarima koje jednako dobro mogu obavljati i nespašeni ljudi.

5. U 2. Timoteju 3,12 tvrdi se da će ljudi koji žive pobožno:

- biti jako cijenjeni u svijetu,
- trpjeti progone,
- moći izbjeći progone,
- biti nagrađeni u nebu.

Napiši “Točno” ili “Netočno” nakon svake od sljedećih tvrdnji.

6. Prvi zadatak kršćanina jest biti vjeran samome sebi.
7. Ivan 12,24 dokazuje da plodnost dolazi isključivo smrću.
8. Dvojica iz Luke 9 rekli su: “Gospodine... dopusti mi da prije.”
9. Mnogi kršćani spremni su za novac učiniti ono što nisu spremni učiniti za Gospodina.
10. Razumno je da kršćani mogu očekivati da će se prema njima ljudi bolje odnositi nego što su se odnosili prema Gospodinu.